

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/661 z dnia 28 kwietnia 2015 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu endo-1,4-beta-ksylanazy i endo-1,3(4)-beta-glukanazy wytwarzanych przez *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 i *Talaromyces versatilis* sp. nov. DSM 26702 jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych i odchowywanych na kury nioski oraz podrzędnych gatunków drobiu rzeźnego i odchowywanego na nioski (posiadacz zezwolenia – Adisseo France S.A.S.) ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/662 z dnia 28 kwietnia 2015 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie L-karnityny i L-winianu L-karnityny jako dodatków paszowych dla wszystkich gatunków zwierząt ⁽¹⁾ 5
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/663 z dnia 28 kwietnia 2015 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 9

DECYZJE

- ★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (WPZiB) 2015/664 z dnia 21 kwietnia 2015 r. w sprawie ustanowienia komitetu uczestników wojskowej misji doradczej Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Republice Środkowoafrykańskiej (EUMAM RCA) (EUMAM RCA/1/2015) 11
- ★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (WPZiB) 2015/665 z dnia 21 kwietnia 2015 r. w sprawie akceptacji wkładów państw trzecich w wojskową misję doradczą Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Republice Środkowoafrykańskiej (EUMAM RCA) (EUMAM RCA/2/2015) 13
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/666 z dnia 28 kwietnia 2015 r. zmieniająca decyzję 2013/184/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Mjanmie/Birmie 14

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

- ★ Decyzja Komisji (UE) 2015/667 z dnia 4 lutego 2015 r. w sprawie pomocy państwa SA.14551 (2013/C) wdrożonej przez Francję w związku ze zmianą warunków pomocy przyznanej na rzecz podmiotów czarterujących na czas w ramach systemu podatku tonażowego (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 434) ⁽¹⁾ 15
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/668 z dnia 24 kwietnia 2015 r. w sprawie zmiany uznania pewnych organizacji zgodnie z art. 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 391/2009 (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 2595) ⁽¹⁾ 22
- ★ Decyzja Komisji (UE) 2015/669 z dnia 24 kwietnia 2015 r. uchylająca decyzję 2007/421/WE w sprawie publikacji wykazu uznanych organizacji, które zostały notyfikowane przez państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą Rady 94/57/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 2596) 24
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/670 z dnia 27 kwietnia 2015 r. w sprawie ustalenia zgodności stawek jednostkowych w strefach pobierania opłat na rok 2015 na podstawie art. 17 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 391/2013 (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 2635) ⁽¹⁾ 25

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

- ★ Decyzja nr 1/2014 Rady Stowarzyszenia UE-Republika Mołdawii z dnia 16 grudnia 2014 r. w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego Rady Stowarzyszenia oraz regulaminu wewnętrznego Komitetu Stowarzyszenia i podkomitetów [2015/671] 28
- ★ Decyzja nr 2/2014 Rady Stowarzyszenia UE-Republika Mołdawii z dnia 16 grudnia 2014 r. w sprawie ustanowienia dwóch podkomitetów [2015/672] 38
- ★ Decyzja nr 3/2014 Rady Stowarzyszenia UE-Republika Mołdawii z dnia 16 grudnia 2014 r. w sprawie przekazania niektórych uprawnień Rady Stowarzyszenia Komitetowi Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu [2015/673] 40

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/655 z dnia 23 kwietnia 2015 r. na podstawie art. 3 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 w sprawie postaci użytkowej na bazie polidimetylosiloksanu wprowadzanej do obrotu w celu zwalczania komarów (Dz.U. L 107 z 25.4.2015) 41
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1828/2006 z dnia 8 grudnia 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności oraz rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (Dz.U. L 371 z 27.12.2006, sprostowanie w Dz.U. L 45 z 15.2.2007) 41

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/661

z dnia 28 kwietnia 2015 r.

dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu endo-1,4-beta-ksylanazy i endo-1,3(4)-beta-glukanazy wytwarzanych przez *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 i *Talaromyces versatilis* sp. nov. DSM 26702 jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych i odchowywanych na kury nioski oraz podrzędnych gatunków drobiu rzeźnego i odchowywanego na nioski (posiadacz zezwolenia – Adisseo France S.A.S.)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie preparatu endo-1,4-beta-ksylanazy EC 3.2.1.8 i endo-1,3(4)-beta-glukanazy EC 3.2.1.6 wytwarzanych przez *Talaromyces versatilis* sp. nov. (dawniej *Penicillium funiculosum*) IMI CC 378536 i *Talaromyces versatilis* sp. nov. DSM 26702. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie preparatu endo-1,4-beta-ksylanazy EC 3.2.1.8 i endo-1,3(4)-beta-glukanazy EC 3.2.1.6 wytwarzanych przez *Talaromyces versatilis* (dawniej *Penicillium funiculosum*) IMI CC 378536 i *Talaromyces versatilis* sp. nov. DSM 26702 jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych i odchowywanych na kury nioski oraz podrzędnych gatunków drobiu rzeźnego i odchowywanego na nioski, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne”.
- (4) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził w opinii z dnia 2 lipca 2014 r. ⁽²⁾, że w proponowanych warunkach stosowania preparat endo-1,4-beta-ksylanazy EC 3.2.1.8 i endo-1,3(4)-beta-glukanazy EC 3.2.1.6 wytwarzanych przez *Talaromyces versatilis* (dawniej *Penicillium funiculosum*) IMI CC 378536 i *Talaromyces versatilis* sp. nov. DSM 26702 nie ma negatywnego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko, a jego stosowanie może poprawić przyrost masy ciała u kurcząt rzeźnych. Wniosek ten może zostać rozszerzony na kurczęta odchowywane na kury nioski. Ponieważ charakter działania dodatku można uznać za podobny w odniesieniu do wszystkich gatunków drobiu, wniosek ten można rozszerzyć na podrzędne gatunki drobiu rzeźnego i odchowywanego na nioski. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dziennik EFSA (2014): 12(7):3793.

- (5) Ocena preparatu endo-1,4-beta-ksylanazy EC 3.2.1.8 i endo-1,3(4)-beta-glukanazy EC 3.2.1.6 wytwarzanych przez *Talaromyces versatilis* (dawniej *Penicillium funiculosum*) IMI CC 378536 i *Talaromyces versatilis* sp. nov. DSM 26702 dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „substancje polepszające strawność”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 kwietnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						Jednostki aktywności/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			

Kategoria: dodatki zootechniczne. Grupa funkcjonalna: substancje polepszające strawność

4a22	Adisseo France S.A.S.	Endo-1,4-beta-ksylanaza (EC 3.2.1.8) i Endo-1,3(4)-beta-glukanaza (EC 3.2.1.6)	<p><i>Skład dodatku</i></p> <p>Preparat endo-1,4-beta-ksylanazy (EC 3.2.1.8) i endo-1,3(4)-beta-glukanazy (EC 3.2.1.6) wytwarzanych przez <i>Talaromyces versatilis</i> sp. nov. IMI CC 378536 i <i>Talaromyces versatilis</i> sp. nov. DSM 26702 o minimalnej aktywności:</p> <p>— w postaci stałej: endo-1,4-beta-ksylanaza 22 000 VU/g i endo-1,3(4)-beta-glukanaza 15 200 VU (°)/g,</p> <p>— w postaci ciekłej: endo-1,4-beta-ksylanaza 5 500 VU/ml i endo-1,3(4)-beta-glukanaza 3 800 VU/ml.</p> <p><i>Charakterystyka substancji czynnej</i></p> <p>Endo-1,4-beta-ksylanaza (EC 3.2.1.8) i endo-1,3(4)-beta-glukanaza (EC 3.2.1.6) wytwarzane przez <i>Talaromyces versatilis</i> sp. nov. IMI CC 378536 i <i>Talaromyces versatilis</i> sp. nov. DSM 26702.</p> <p><i>Metoda analityczna</i> (°)</p> <p>Do oznaczania ilościowego aktywności endo-1,4-beta-ksylanazy:</p> <p>— metoda wiskozymetryczna oparta na spadku lepkości spowodowanym przez działanie endo-1,4-beta-ksylanazy na substrat zawierający ksylan (arabinoksylian pszenicy).</p>	Kurczęta rzeźne Kurczęta odchowywane na kury nioski Podrzędne gatunki drobiu rzeźnego i odchowywanego na nioski	—	Endo-1,4-beta-ksylanaza 1 100 VU Endo-1,3(4)-beta-glukanaza 760 VU	—	<p>1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać warunki przechowywania oraz stabilność granulowania.</p> <p>2. Środki bezpieczeństwa: podczas kontaktu z produktem należy chronić drogi oddechowe oraz używać okularów i rękawic ochronnych.</p>	19 maja 2025 r.
------	-----------------------	--	--	---	---	---	---	--	-----------------

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						Jednostki aktywności/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
			<p>Do oznaczania ilościowego aktywności endo-1,3(4)-beta-glukanazy:</p> <p>— metoda wiskozymetryczna oparta na spadku lepkości spowodowanym przez działanie endo-1,3(4)-beta-glukanazy na substrat zawierający glukan (beta-glukan jęczmienia) przy pH = 5,5 oraz temperaturze 30 °C.</p>						

(¹) 1 VU (jednostka wiskozymetryczna) to ilość enzymu, która hydrolizuje substrat (odpowiednio beta-glukan jęczmienia i arabinoksylan pszenicy), zmniejszając lepkość roztworu, tak aby doszło do zmiany płynności względnej o 1 (jednostka bezwymiarowa)/min przy temperaturze 30 °C i pH 5,5.

(²) Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/662**z dnia 28 kwietnia 2015 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie L-karnityny i L-winianu L-karnityny jako dodatków paszowych dla wszystkich gatunków zwierząt****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń. Artykuł 10 tego rozporządzenia przewiduje ponowną ocenę dodatków dopuszczonych na mocy dyrektywy Rady 70/524/EWG ⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z dyrektywą 70/524/EWG udzielono bezterminowego zezwolenia na stosowanie L-karnityny i L-winianu L-karnityny jako dodatków paszowych dla wszystkich gatunków zwierząt. Produkty te zostały następnie wpisane do rejestru dodatków paszowych jako istniejące produkty zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 w związku z jego art. 7 złożono dwa wnioski o ponowną ocenę L-karnityny i uzyskiwanych z niej preparatów oraz L-winianu L-karnityny dla wszystkich gatunków zwierząt, a także – zgodnie z art. 7 tego rozporządzenia – w odniesieniu do nowego zastosowania w wodzie do pojenia. Wnioskodawcy wystąpili o zaklasyfikowanie tych dodatków w kategorii „dodatki dietetyczne”. Do wniosków dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (4) W swojej opinii z dnia 24 kwietnia 2012 r. ⁽³⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania w paszy i wodzie do pojenia L-karnityna i L-winian L-karnityny nie mają szkodliwego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko. Urząd stwierdził, że L-karnityna i L-winian L-karnityny są uważane za skuteczne źródła L-karnityny. Urząd stwierdził ponadto, że nie ma powodu do obaw w kwestii bezpieczeństwa użytkowników. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatków paszowych w paszy i wodzie, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (5) Ocena L-karnityny i L-winianu L-karnityny wykazała, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie tych substancji, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Ponieważ względy bezpieczeństwa nie wymagają natychmiastowego zastosowania zmian w warunkach zezwolenia, należy przewidzieć okres przejściowy, aby umożliwić zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z zezwolenia.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Dyrektywa Rady 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 r. dotycząca dodatków paszowych (Dz.U. L 270 z 14.12.1970, s. 1)⁽³⁾ Dziennik EFSA, 2012; 10(5):2676 oraz Dziennik EFSA, 2012; 10(5):2677.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Substancje wyszczególnione w załączniku, należące do kategorii „dodatki dietetyczne” i do grupy funkcjonalnej „witaminy, prowitaminy i chemicznie dobrze zdefiniowane substancje o podobnym działaniu”, zostają dopuszczone jako dodatki stosowane w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

1. Substancje wyszczególnione w załączniku oraz premiksy zawierające te substancje, wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 19 listopada 2015 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 19 maja 2015 r., mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane aż do wyczerpania zapasów.
2. Mieszanki paszowe i materiały paszowe zawierające substancje wyszczególnione w załączniku, wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 19 listopada 2015 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 19 maja 2015 r., mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane aż do wyczerpania zapasów, jeżeli są przeznaczone dla zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność.
3. Mieszanki paszowe i materiały paszowe zawierające substancje wyszczególnione w załączniku, wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 19 maja 2017 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 19 maja 2015 r., mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane aż do wyczerpania zapasów, jeżeli są przeznaczone dla zwierząt niewykorzystywanych do produkcji żywności.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 kwietnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg substancji czynnej/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 % lub mg substancji czynnej/l wody			

Kategoria: dodatki dietetyczne Grupa funkcjonalna: witaminy, pro-witaminy i chemicznie dobrze zdefiniowane substancje o podobnym działaniu

3a910	—	L-karnityna	<p><i>Skład dodatku</i></p> <p>L-karnityna</p> <p><i>Substancja czynna</i></p> <p>L-karnityna</p> <p>$C_7H_{15}NO_3$</p> <p>Nr CAS: 541-15-1</p> <p>L-karnityna, w postaci stałej, wytwarzana w procesie syntezy chemicznej; minimum 97 %</p> <p><i>Metoda analizy (1)</i></p> <p>Do oznaczania L-karnityny w dodatku paszowym: miareczkowanie kwasem nadchlorowym (Ph. Eur., wydanie 6, monografia 1339)</p> <p>Do oznaczania L-karnityny w premiksach: chromatografia jonowa z detekcją konduktometryczną (IC-ECD) lub metoda spektrofotometryczna po reakcji enzymatycznej z acetylotransferazą karnitynową.</p> <p>Do oznaczania L-karnityny w paszach: wysokosprawna chromatografia cieczowa z odwróconymi fazami (RP-HPLC) z detektorem fluorymetrycznym lub metoda spektrofotometryczna po reakcji enzymatycznej z acetylotransferazą karnitynową.</p> <p>Do oznaczania L-karnityny w wodzie: miareczkowanie potencjometryczne lub metoda spektrofotometryczna po reakcji enzymatycznej z acetylotransferazą karnitynową.</p>	Wszystkie gatunki zwierząt	—	—	—	<ol style="list-style-type: none"> L-karnityna może być wprowadzana do obrotu i stosowana jako dodatek stanowiący preparat. W informacjach dotyczących stosowania dodatku i premiksu należy podać warunki przechowywania i stabilności. Dla bezpieczeństwa: podczas kontaktu z produktem chronić drogę oddechową oraz używać okularów i rękawic ochronnych. Dodatek może być stosowany w wodzie do pojenia. 	19 maja 2025 r.
-------	---	-------------	---	----------------------------	---	---	---	---	-----------------

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg substancji czynnej/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 % lub mg substancji czynnej/l wody			
3a911	—	L-winian L-karnityny	<p><i>Skład dodatku</i></p> <p>L-winian L-karnityny</p> <p><i>Substancja czynna</i></p> <p>L-winian L-karnityny</p> <p>$C_{18}H_{36}N_2O_{12}$</p> <p>Nr CAS: 36687-82-8</p> <p>L-winian L-karnityny, w postaci stałej, wytwarzany w procesie syntezy chemicznej: minimum 97 %</p> <p><i>Metoda analizy</i> ⁽¹⁾</p> <p>Do oznaczania L-winianu L-karnityny w dodatku paszowym: potencjometryczne miareczkowanie odwrotne.</p> <p>Do oznaczania L-winianu L-karnityny (wyrażonego jako L-karnityna) w premiksach: chromatografia jonowa z detekcją konduktometryczną (IC-ECD) lub metoda spektrofotometryczna po reakcji enzymatycznej z acetylotransferazą karnitynową.</p> <p>Do oznaczania L-winianu L-karnityny (wyrażonego jako L-karnityna w paszach: wysokosprawna chromatografia cieczowa z odwróconymi fazami (RP-HPLC) z detektorem fluorymetrycznym lub metoda spektrofotometryczna po reakcji enzymatycznej z acetylotransferazą karnitynową.</p> <p>Do oznaczania L-winianu L-karnityny (wyrażonego jako L-karnityna) w wodzie: miareczkowanie potencjometryczne lub metoda spektrofotometryczna po reakcji enzymatycznej z acetylotransferazą karnitynową.</p>	Wszystkie gatunki zwierząt	—	—	—	<ol style="list-style-type: none"> 1. W informacjach dotyczących stosowania dodatku i premiksu należy podać warunki przechowywania i stabilności. 2. Dla bezpieczeństwa: podczas kontaktu z produktem chronić drogi oddechowe oraz używać okularów i rękawic ochronnych. 3. Dodatek może być stosowany w wodzie do pojenia. 	19 maja 2025 r.

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej ds. dodatków paszowych: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/663**z dnia 28 kwietnia 2015 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 kwietnia 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	91,5
	TR	96,0
	ZZ	93,8
0707 00 05	AL	97,3
	EG	191,6
	TR	125,6
0709 93 10	ZZ	138,2
	MA	134,6
	TR	141,8
0805 10 20	ZZ	138,2
	EG	53,9
	IL	64,4
0805 50 10	MA	53,7
	TR	70,3
	ZZ	60,6
0808 10 80	BO	97,3
	TR	57,0
	ZZ	77,2
0808 30 90	AR	100,0
	BR	90,5
	CL	119,2
	CN	167,0
	MK	30,8
	NZ	136,3
	US	151,5
	ZA	119,9
	ZZ	114,4
	AR	112,3
CL	121,5	
NZ	212,0	
ZA	111,7	
ZM	112,8	
ZZ	134,1	

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA (WPZiB) 2015/664

z dnia 21 kwietnia 2015 r.

w sprawie ustanowienia komitetu uczestników wojskowej misji doradczej Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Republice Środkowoafrykańskiej (EUMAM RCA) (EUMAM RCA/1/2015)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 38 akapit trzeci,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2015/78 z dnia 19 stycznia 2015 r. w sprawie wojskowej misji doradczej Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Republice Środkowoafrykańskiej (EUMAM RCA) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 8 ust. 5 decyzji (WPZiB) 2015/78 Rada upoważniła Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) do podejmowania stosownych decyzji w sprawie ustanowienia komitetu uczestników wojskowej misji doradczej Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Republice Środkowoafrykańskiej (EUMAM RCA).
- (2) W konkluzjach z posiedzenia Rady Europejskiej w Nicei w dniach 7, 8 i 9 grudnia 2000 r. i w konkluzjach z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 24 i 25 października 2002 r. określono uzgodnienia dotyczące udziału państw trzecich w operacjach zarządzania kryzysowego i ustanawiania komitetu uczestników.
- (3) Komitet uczestników powinien stanowić forum, na którym z uczestniczącymi państwami trzecimi prowadzone będą dyskusje dotyczące wszelkich problemów w zakresie zarządzania misją EUMAM RCA. KPiB, który sprawuje kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne nad EUMAM RCA, powinien brać pod uwagę opinie wyrażone przez komitet uczestników.
- (4) Zgodnie z art. 5 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Dania nie uczestniczy w opracowywaniu i wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii, które mają wpływ na kwestie obronne,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Utworzenie i zakres uprawnień

Niniejszym ustanawia się komitet uczestników wojskowej misji doradczej Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Republice Środkowoafrykańskiej (EUMAM RCA). Zakres uprawnień komitetu uczestników określony jest w konkluzjach z posiedzeń Rady Europejskiej w Nicei w dniach 7, 8 i 9 grudnia 2000 r. i w konkluzjach z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 24 i 25 października 2002 r.

Artykuł 2

Skład

1. W skład komitetu uczestników wchodzi:
 - przedstawiciele wszystkich państw członkowskich,
 - przedstawiciele państw trzecich uczestniczących w EUMAM RCA i wnoszących znaczący wkład.

⁽¹⁾ Dz.U. L 13 z 20.1.2015, s. 8.

2. W posiedzeniach komitetu uczestników może także uczestniczyć przedstawiciel Komisji.

Artykuł 3

Informacje od dowódcy misji UE

Komitet uczestników otrzymuje informacje od dowódcy misji UE EUMAM RCA.

Artykuł 4

Przewodniczący

Przewodniczącym komitetu uczestników jest Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa lub jego przedstawiciel, ściśle współpracujący z przewodniczącym Komitetu Wojskowego Unii Europejskiej lub jego przedstawicielem.

Artykuł 5

Posiedzenia

1. Posiedzenia komitetu uczestników są zwoływane regularnie przez przewodniczącego. Jeśli wymagają tego okoliczności, z inicjatywy przewodniczącego lub na wniosek członka mogą być zwoływane posiedzenia nadzwyczajne.
2. Przed posiedzeniem przewodniczący rozsyła wstępny porządek obrad oraz dokumenty związane z posiedzeniem. Przewodniczący odpowiada za przekazywanie KPiB wyników obrad komitetu uczestników.

Artykuł 6

Poufność

1. Zgodnie z decyzją Rady 2013/488/UE ⁽¹⁾ do posiedzeń i prac komitetu uczestników stosuje się zawarte w niej przepisy dotyczące bezpieczeństwa. W szczególności przedstawiciele w komitecie uczestników muszą posiadać odpowiednie poświadczenia bezpieczeństwa.
2. Treść obrad komitetu uczestników objęta jest tajemnicą zawodową, chyba że komitet uczestników jednomyślnie zadecyduje inaczej.

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 kwietnia 2015 r.

W imieniu Komitetu Politycznego
i Bezpieczeństwa
W. STEVENS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA (WPZiB) 2015/665**z dnia 21 kwietnia 2015 r.****w sprawie akceptacji wkładów państw trzecich w wojskową misję doradczą Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Republice Środkowoafrykańskiej (EUMAM RCA) (EUMAM RCA/2/2015)**

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 38 akapit trzeci,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2015/78 z dnia 19 stycznia 2015 r. w sprawie wojskowej misji doradczej Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Republice Środkowoafrykańskiej (EUMAM RCA) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 8 ust. 2 decyzji (WPZiB) 2015/78 Rada upoważniła Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) do podejmowania stosownych decyzji dotyczących akceptowania proponowanych wkładów państw trzecich.
- (2) Zgodnie z zaleceniem dowódcy misji EUMAM RCA w sprawie ofert wkładu Republiki Mołdawii i Gruzji i zgodnie z opinią Komitetu Wojskowego Unii Europejskiej, oferty te powinny zostać zaakceptowane.
- (3) Zgodnie z art. 5 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w opracowywaniu i wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii, które mają wpływ na kwestie obronne,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Oferty wkładu Mołdawii i Gruzji w wojskową misję doradczą Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Republice Środkowoafrykańskiej (EUMAM RCA) zostają zaakceptowane i uznane za znaczne.
2. Mołdawia i Gruzja są zwolnione z wkładów finansowych do budżetu EUMAM RCA.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli 21 kwietnia 2015 r.

*W imieniu Komitetu Politycznego
i Bezpieczeństwa*

W. STEVENS

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 13 z 20.1.2015, s. 8.

DECYZJA RADY (WPZiB) 2015/666**z dnia 28 kwietnia 2015 r.****zmieniająca decyzję 2013/184/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Mjanmie/Birmie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 22 kwietnia 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/184/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Mjanmie/Birmie.
- (2) Dnia 14 kwietnia 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/214/WPZiB ⁽²⁾ przedłużającą obowiązywanie środków ograniczających do dnia 30 kwietnia 2015 r.
- (3) Na podstawie przeglądu decyzji 2013/184/WPZiB obowiązywanie środków ograniczających należy przedłużyć do dnia 30 kwietnia 2016 r.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2013/184/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 3 decyzji 2013/184/WPZiB otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 30 kwietnia 2016 r. Jest ona poddawana stałemu przeglądowi. Jeżeli Rada uzna, że jej cele nie zostały osiągnięte, jej okres obowiązywania zostaje przedłużony lub wprowadza się do niej odpowiednie zmiany.”.

*Artykuł 2*Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 kwietnia 2015 r.

W imieniu Rady

E. RINKĒVIČS

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/184/WPZiB z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Mjanmie/Birmie oraz uchylająca decyzję 2010/232/WPZiB (Dz.U. L 111 z 23.4.2013, s. 75).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2014/214/WPZiB z dnia 14 kwietnia 2014 r. zmieniająca decyzję 2013/184/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Mjanmie/Birmie (Dz.U. L 111 z 15.4.2014, s. 84).

DECYZJA KOMISJI (UE) 2015/667**z dnia 4 lutego 2015 r.****w sprawie pomocy państwa SA.14551 (2013/C) wdrożonej przez Francję w związku ze zmianą warunków pomocy przyznanej na rzecz podmiotów czarterujących na czas w ramach systemu podatku tonażowego***(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 434)***(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag ⁽¹⁾ zgodnie z przywołanymi artykułami i uwzględniając otrzymane odpowiedzi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Pismem z dnia 6 listopada 2013 r. Komisja powiadomiła Francję o swojej decyzji o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 108 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do pomocy przyznanej na rzecz podmiotów czarterujących na czas w ramach systemu podatku tonażowego. Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania (zwana dalej „decyzją o wszczęciu postępowania”) została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag dotyczących przedmiotowej pomocy.
- (2) Władze francuskie przedstawiły swoje uwagi i odpowiedzi dotyczące kwestii zawartych w decyzji o wszczęciu postępowania w pismach z dnia 28 kwietnia 2014 r., z dnia 14 maja 2014 r. i z dnia 28 listopada 2014 r. W dniu 20 października 2014 r. odbyło się spotkanie z władzami francuskimi w Brukseli.
- (3) Osoby trzecie (organizacja Armateurs de France i Stowarzyszenie Armatorów Wspólnoty Europejskiej – *European Community Shipowners' Associations*, ECSA) przedstawiły swoje uwagi w terminie wyznaczonym w tym celu w decyzji o wszczęciu postępowania. Pismem z dnia 20 marca 2014 r. Komisja przekazała te uwagi władzom francuskim. Francja przyjęła do wiadomości uwagi osób trzecich pismem z dnia 28 kwietnia 2014 r.

2. STAN FAKTYCZNY

- (4) W ramach francuskiego systemu podatku tonażowego w formie zatwierdzonej przez Komisję w 2003 r. na podstawie wspólnotowych wytycznych w sprawie pomocy państwa na rzecz transportu morskiego z 1997 r. (zwanym dalej „wytycznymi z 1997 r.”) ⁽³⁾ nie wymagano przestrzegania żadnych ogólnych warunków dotyczących bandery statków składających się na flotę eksploatowaną przez armatorów będących beneficjentami tego systemu.
- (5) Kwalifikowalność działań realizowanych na statkach czarterowanych na czas ⁽⁴⁾ w ramach wspomnianego systemu objęto natomiast szczególnym ograniczeniem dotyczącym procentowego udziału tonażu netto statków niepodnoszących bandery wspólnotowej w całej flocie. Jak określono w motywie 35 decyzji Komisji C(2003) 1476 final z dnia 13 maja 2003 r. zatwierdzającej francuski system podatku tonażowego ⁽⁵⁾, działania realizowane na statkach czarterowanych na czas i niepodnoszących bandery państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej kwalifikują się wyłącznie w wymiarze 75 % tonażu netto floty eksploatowanej przez przedsiębiorstwo. W motywie 36 tej decyzji określono ponadto, że ograniczenie to nie dotyczy statków podnoszących banderę państwa członkowskiego, gdyż zarządzanie strategiczne i handlowe tymi statkami odbywa się z konieczności z terytorium państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 380 z 28.12.2013, s. 29.

⁽²⁾ Zob. przypis 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 205 z 5.7.1997, s. 5.

⁽⁴⁾ Czarter na czas (ang. *time charter*) oznacza umowę, w ramach której armator oddaje podmiotowi czarterującemu do dyspozycji statek wyposażony, zaopatrzony i w pełni obsadzony załogą na czas określony w umowie czarterowej w zamian za opłatę czarterową. Podmiot czarterujący zapewnia zarządzanie handlowe, podczas gdy armator zachowuje odpowiedzialność za zarządzanie żeglugą.

⁽⁵⁾ Decyzja Komisji z dnia 13 maja 2003 r. w sprawie pomocy państwa N737/02 w sprawie systemu ryczałtowego opodatkowania od tonażu na rzecz towarzystw transportu morskiego (Dz.U. C 38 z 12.2.2004, s. 5).

- (6) W następstwie przyjęcia wspólnotowych wytycznych w sprawie pomocy państwa na rzecz transportu morskiego z 2004 r. (zwanych dalej „wytycznymi z 2004 r.”) ⁽⁶⁾, Francja w uzupełniającym budżecie państwa na 2005 r. (ustawa nr 2005-1720 z dnia 30 grudnia 2005 r.) wprowadziła ogólną zasadę dotyczącą bandery i uchyliła szczegółową zasadę mającą zastosowanie w przypadku statków czarterowanych na czas.
- (7) Ogólną strukturę środka określono w instrukcji administracyjnej 4-H-3-08 opublikowanej w urzędowym biuletynie podatkowym (*Bulletin officiel des impôts*, BOI) nr 41 z dnia 11 kwietnia 2008 r.:

„W art. 47 uzupełniającego budżetu państwa na 2005 r. (ustawa nr 2005-1720 z dnia 30 grudnia 2005 r.) dostosowano fakultatywny system podatku tonażowego, przewidziany w art. 209-0 B kodeksu podatkowego, do nowych wspólnotowych wytycznych w sprawie pomocy państwa na rzecz transportu morskiego opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dnia 17 stycznia 2004 r.

Od tego czasu korzystanie z tego systemu podlega warunkowi, zgodnie z którym przedsiębiorstwa transportu morskiego, które przystąpiły do systemu, zobowiązują się do utrzymania lub zwiększenia udziału w swojej flocie statków podnoszących banderę jednego z państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej podczas okresu stosowania środka [...]”.

- (8) W odniesieniu do kwalifikowalności statków czarterowanych na czas w instrukcji administracyjnej 4-H-3-08 wskazano, że:

„[...] uchyła się warunek określony w art. 209-0 B ust. I ostatni akapit [kodeksu podatkowego], wykluczający statki czarterowane na czas i podnoszące banderę państwa niebędącego państwem członkowskim Wspólnoty Europejskiej z możliwości korzystania z przedmiotowego systemu, jeżeli stanowią one więcej niż 75 % tonażu netto eksploatowanej floty” ⁽⁷⁾.

„Statki handlowe czarterowane na czas i podnoszące banderę państwa niebędącego państwem członkowskim Wspólnoty Europejskiej kwalifikują się zatem w ramach systemu podatku tonażowego, nawet jeżeli stanowią ponad 75 % tonażu netto floty eksploatowanej przez przedsiębiorstwo.

Innymi słowy, kwalifikujące się statki czarterowane na czas i podnoszące banderę państwa niebędącego państwem członkowskim Wspólnoty Europejskiej korzystają z systemu podatku tonażowego bez ograniczeń, pod warunkiem spełnienia określonego wyżej zobowiązania [...]” ⁽⁸⁾.

3. POWODY WSZCZĘCIA FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

- (9) W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja wyraziła wątpliwości dotyczące zgodności zmiany systemu podatku tonażowego wprowadzonej w 2005 r. z rynkiem wewnętrznym.
- (10) Komisja uznała, że uchylenie ograniczenia dotyczącego kwalifikowalności działań realizowanych na statkach czarterowanych na czas i niepodnoszących bandery państwa członkowskiego stanowi środek ustanawiający nową pomoc, biorąc pod uwagę, że środek ten nie jest zgodny z decyzją C(2003) 1476 final zatwierdzającą francuski system podatku tonażowego i że Francja nie zgłosiła go Komisji.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 13 z 17.1.2004, s. 3. Zob. pkt 3.1 akapit siódmy.

⁽⁷⁾ Pkt 1 akapit czwarty instrukcji administracyjnej 4-H-3-08.

⁽⁸⁾ Pkt 22 akapity drugi i trzeci instrukcji administracyjnej 4-H-3-08. „Zobowiązanie określone powyżej” oznacza zobowiązanie przedsiębiorstw transportu morskiego do utrzymania lub zwiększenia udziału w ich flocie statków podnoszących banderę państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej podczas okresu stosowania środka.

- (11) Komisja uważała, że utrzymanie ograniczenia kwalifikowalności działań realizowanych na statkach czarterowanych na czas i niepodnoszących bandery państwa członkowskiego jest uzasadnione, gdyż służy realizacji celów określonych w wytycznych z 1997 r. i 2004 r.

4. UWAGI I ZOBOWIĄZANIA FRANCJI

- (12) Na wstępie władze francuskie potwierdziły, że w art. 209-0 B kodeksu podatkowego – w jego brzmieniu wynikającym z art. 19 uzupełniającego budżetu państwa na 2002 r. (ustawa nr 2002-1576 z dnia 30 grudnia 2002 r.) – uzależniono stosowanie systemu podatku tonażowego od przestrzegania maksymalnego progu kwalifikowalności wynoszącego 75 % tonażu netto floty eksploatowanej przez przedsiębiorstwo w odniesieniu do statków czarterowanych na czas i niepodnoszących bandery jednego z państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej ⁽⁹⁾. Komisja zatwierdziła ten współczynnik w motywie 35 decyzji C(2003) 1476 final ⁽¹⁰⁾.
- (13) Francuska dyrekcja ds. przepisów podatkowych zebrała szczegółowe dane potwierdzające przestrzeganie zasady dotyczącej udziału procentowego statków czarterowanych na czas i niepodnoszących bandery wspólnotowej w całkowitym tonażu eksploatowanym przez dane przedsiębiorstwo w odniesieniu do poszczególnych przedsiębiorstw i za każdy rok, począwszy od roku przystąpienia do systemu. Przedsiębiorstwa wymienione w tabelach zbiorczych przesłanych Komisji są to nie tylko wszystkie przedsiębiorstwa będące członkami organizacji Armateurs de France, które przystąpiły do systemu podatku tonażowego ⁽¹¹⁾, lecz także przedsiębiorstwa armatorskie świadczące publiczne usługi transportu wodnego ⁽¹²⁾. Pozostałe 15 % należy do przedsiębiorstw, które nie przystąpiły do systemu podatku tonażowego i które nie należą do żadnej grupy armatorów (głównie SNCM i CMN). Dostarczone dane wskazują, że od momentu wprowadzenia podatku tonażowego w 2003 r. do 2014 r. żaden z beneficjentów nie przekroczył przedmiotowego progu. Najwyższy współczynnik, jaki ostatnio odnotowano, wynosi 41 %, tj. znacznie poniżej progu zatwierzonego w 2003 r.
- (14) W żadnym z odnośnych przedsiębiorstw współczynnik nie przekroczył progu 75 % w ciągu roku, w którym dane przedsiębiorstwo uczestniczyło w systemie podatku tonażowego.
- (15) Ponadto w przypadku wszystkich obecnych beneficjentów statki podnoszące banderę państwa członkowskiego Unii lub państwa będącego stroną Porozumienia EOG (zwaną dalej „banderą europejską”) stanowią co najmniej 25 % tonażu netto ich floty. Skoro beneficjenci systemu mają obowiązek utrzymania lub zwiększenia udziału w swojej flocie statków podnoszących banderę europejską, nigdy nie będzie możliwa sytuacja, w której więcej niż 75 % tonażu netto ich floty składałoby się ze statków czarterowanych na czas i niepodnoszących bandery europejskiej. Będą oni zatem nadal spełniali warunki określone w decyzji C(2003) 1476 final.
- (16) Podczas wymiany korespondencji z Komisją władze francuskie przyznały jednak, że obowiązujące przepisy francuskie nie przewidują obowiązków prawnych zapewniających, aby przedsiębiorstwa będące beneficjentami i czarterujące statki na czas przyczyniały się w sposób wystarczający do realizacji celów określonych w wytycznych z 2004 r. W szczególności w odniesieniu do nowych podmiotów nie istnieją szczegółowe obowiązki w zakresie bandery ani w zakresie minimalnego poziomu własnej działalności morskiej.
- (17) Aby zaradzić tej sytuacji władze francuskie zobowiązały się, że od początku roku podatkowego 2015 ⁽¹³⁾ przystąpienie do systemu podatku tonażowego będzie możliwe wyłącznie pod warunkiem, że udział tonażu netto eksploatowanych przez dane przedsiębiorstwo statków podnoszących banderę europejską we flocie tego przedsiębiorstwa będzie wynosił co najmniej 25 % i że przedsiębiorstwo to zobowiąże się do utrzymania lub zwiększenia tego udziału w dziesięcioletnim okresie, w którym możliwe jest uczestniczenie w systemie. W przypadku zintegrowanej grupy podatkowej zobowiązanie to oblicza się z uwzględnieniem całkowitego tonażu netto przedsiębiorstw wchodzących w skład grupy podatkowej.

5. UWAGI ZAINTERESOWANYCH OSÓB TRZECICH

5.1. Uwagi organizacji Armateurs de France

- (18) Armateurs de France (AdF) jest organizacją zawodową reprezentującą przedsiębiorstwa transportowe i świadczące usługi morskie.

⁽⁹⁾ Art. 209-0 B ust. 1 akapit trzeci stanowi, że „statki czarterowane na czas, które nie podnoszą bandery jednego z państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej nie mogą korzystać z przedmiotowego systemu, jeżeli stanowią ponad 75 % tonażu netto floty eksploatowanej przez przedsiębiorstwo”.

⁽¹⁰⁾ Motyw 35 decyzji C(2003) 1476 final: „W ramach działań realizowanych na statkach czarterowanych na czas i niepodnoszących bandery państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej można korzystać z systemu opodatkowania ryczałtowego od tonażu, wyłącznie jeżeli statki te stanowią najwyżej 75 % tonażu netto floty eksploatowanej przez przedsiębiorstwo”.

⁽¹¹⁾ Tonaż eksploatowany przez członków organizacji Armateurs de France stanowi 80 % tonażu eksploatowanego przez armatorów francuskich.

⁽¹²⁾ Tonaż eksploatowany przez tych ostatnich stanowi 5 % całkowitego tonażu armatorów francuskich.

⁽¹³⁾ Francuski system podatku tonażowego określony w art. 209-0 B kodeksu podatkowego zmieniono na mocy art. 75 drugiego uzupełniającego budżetu państwa na 2014 r. (ustawa nr 2014-1655 z dnia 29 grudnia 2014 r.). Nowy warunek będzie miał zastosowanie w odniesieniu do przedsiębiorstw, które skorzystają z możliwości przystąpienia do systemu, w odniesieniu do zakończonego roku obrotowego, począwszy od dnia 27 listopada 2014 r.

- (19) AdF przypomina, że w 2003 r. Komisja na podstawie wytycznych z 1997 r. zaakceptowała zgłoszony przez Francję pierwotny system francuski.
- (20) Francuski system z 2003 r. przewidywał, że działania realizowane na statkach czarterowanych na czas i podnoszących banderę państwa trzeciego są kwalifikowalne jedynie w zakresie 75 % tonażu netto floty. Innymi słowy, odsetek statków czarterowanych na czas i niepodnoszących bandery wspólnotowej nie powinien przekraczać 75 % całego tonażu netto ogółem statków eksploatowanych przez przedsiębiorstwo.
- (21) W 2004 r., po zgłoszeniu systemu przez Francję, zastąpiono i doprecyzowano wytyczne z 1997 r. W wytycznych z 2004 r. przypomniano wcześniejsze cele, w szczególności „zachęcanie do rejestracji statków pod banderą państw członkowskich lub do ich przenoszenia pod taką banderę” lub „zachowywanie i poprawę wiedzy fachowej w kwestiach morskich oraz [...] ochronę i promowanie zatrudnienia marynarzy europejskich”.
- (22) Właśnie w celu doprowadzenia do zgodności z nowymi wytycznymi Francja podjęła decyzję o zastąpieniu progu 75 % poprzez wprowadzenie nowego kryterium. To nowe kryterium polegające na „utrzymaniu lub [...] zwiększeniu floty podnoszącej banderę państwa członkowskiego”, stanowiło faktycznie większą gwarancję zachowania i promowania zatrudnienia we Wspólnocie niż miało to miejsce w przypadku ograniczenia mającego zastosowanie do statków czarterowanych na czas i podnoszących banderę spoza Wspólnoty.
- (23) Biorąc pod uwagę, że w przepisach francuskich po prostu powtarza się tekst wytycznych z 2004 r., nie można było w żadnym razie podejrzewać, iż występują jakiegokolwiek niezgodności. W związku z tym przywołuje się zasady pewności prawa i uzasadnionego oczekiwania.
- (24) Uwzględniając trwające formalne postępowanie wyjaśniające, członkowie organizacji Armateurs de France sprawdzili, czy od samego początku i przez cały okres, który upłynął od 2003 r., próg wynoszący 75 % był przestrzegany.
- (25) W wyniku tej weryfikacji okazało się, że w poszczególnych latach i w poszczególnych przedsiębiorstwach udział procentowy statków czarterowanych na czas i podnoszących banderę państwa trzeciego w całkowitym eksploatowanym tonażu nie przekracza pierwotnego współczynnika w wysokości 75 % zatwierdzonego w 2003 r., mimo zmian wprowadzonych w przepisach francuskich. W praktyce obowiązek utrzymania lub zwiększenia floty podnoszącej banderę wspólnotową odniósł taki sam skutek jak wcześniejsze kryterium, a więc można go uznać za wystarczający sam w sobie.
- (26) Kryteria obowiązujące we Francji obecnie, szczególnie kryterium dotyczące „utrzymania lub [...] zwiększenia floty podnoszącej banderę państwa członkowskiego”, wpisują się całkowicie w cele określone w wytycznych z 2004 r.

5.2. Uwagi Stowarzyszenia Armatorów Wspólnoty Europejskiej (ECSA)

- (27) ECSA podkreśliła przede wszystkim, że czarter na czas stanowi jeden z podstawowych mechanizmów, jakimi dysponują przedsiębiorstwa morskie. Pozwala on powierzyć podmiotowi czarterującemu na uzgodniony okres zarządzanie handlowe i operacyjne statkiem, przy czym własność i pozostałe aspekty związane z zarządzaniem statku pozostają w gestii jego właściciela. Przedsiębiorstwa morskie dysponują zatem pewną elastycznością, aby w optymalny sposób odpowiedzieć na potrzeby swoich klientów i zapewnić sobie w ten sposób odpowiednią pozycję na szczeblu światowym. Dzięki elastyczności, jaką oferuje czarter na czas, europejskie przedsiębiorstwa morskie mogły stosunkowo szybko zdobywać udziały w rynku.
- (28) W sektorze morskim największe znaczenie ma zatrudnienie na lądzie związane bezpośrednio z zarządzaniem handlowym i operacyjnym statkami oraz, pośrednio, utrzymanie i atrakcyjność przedsiębiorstw morskich. W ostatnich dziesięcioleciach europejscy armatorzy niewątpliwie wykazali się znakomitymi zdolnościami operacyjnymi i zarządczymi. Dzięki czarterowi statków, niezależnie od ich bandery, w przedsiębiorstwach europejskich rozwijano i utrzymywano zatrudnienie oraz wysoki poziom kompetencji.
- (29) ECSA jest zdania, że zmiany, które Francja wprowadziła do systemu podatku tonażowego w 2005 r., były zgodne z celami określonymi w wytycznych z 2004 r. Naciskanie na to, by ponownie nałożyć formalne ograniczenie na statki czarterowane na czas i niepodnoszące bandery państwa członkowskiego Unii, pozbawiłoby europejskie przedsiębiorstwa morskie elastyczności niezbędnej, aby reagować na potrzeby ich klientów w sposób odpowiedni i optymalny oraz wzmocnić ich pozycję na rynku światowym.

- (30) Gdyby Komisja nalegała jednak, aby przedsiębiorstwa morskie posiadały i eksploatowały określony odsetek statków handlowych w celu uzyskania możliwości objęcia ich podatkiem tonażowym, według ECSA powinna ona zgodzić się na eksploatowanie przez europejskie przedsiębiorstwa morskie do 10 DWT⁽¹⁴⁾ na statku czarterowanym przypadających na każdą DWT na statku posiadanym lub czarterowanym bez załogi w ramach systemu podatku tonażowego. Zastosowanie wspomnianego wyżej współczynnika nie powinno podlegać takim kryteriom jak rejestr wspólnotowy.
- (31) Podsumowując, wytyczne wspólnotowe powinny nadal stanowić elastyczne ramy. Powinny one umożliwiać państwom członkowskim przyjmowanie odpowiednich środków na rzecz ich floty stosownie do ich potrzeb, pod warunkiem zapewnienia wkładu w realizację celów określonych w tych wytycznych. ECSA uważa, że europejskie przedsiębiorstwa morskie eksploatujące statki na zasadzie czarteru na czas również realizują wspomniane cele, niezależnie od tego, czy statki te podnoszą banderę państwa członkowskiego.

6. UWAGI FRANCJI DOTYCZĄCE UWAG ZAINTERESOWANYCH STRON

- (32) Francja przyjęła do wiadomości popierając ją uwagi osób trzecich.

7. OCENA ŚRODKÓW POMOCY

7.1. Pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE

- (33) W decyzji C(2003) 1476 final francuski system podatku tonażowego uznano za system pomocy.
- (34) Powody, dla których Komisja uznała, że system podatku tonażowego stanowi system pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, zachowują ważność. W szczególności system podatku tonażowego jest systemem fakultatywnym, który stanowi odstępstwo od zasad mających zastosowanie przy obliczaniu podatku od osób prawnych, przyznając niektórym przedsiębiorstwom – przedsiębiorstwom transportu morskiego – korzyść ekonomiczną związaną z obniżoną podstawą opodatkowania, co skutkuje zasadniczo niższym opodatkowaniem ich dochodów. Przedsiębiorstwa transportu morskiego prowadzą działalność na rynkach podatnych na dużą konkurencję międzynarodową, w związku z czym korzyści związane z podatkiem tonażowym mogą powodować zakłócenia konkurencji i wpływać na wymianę handlową między państwami będącymi stronami Porozumienia EOG.
- (35) Uchylenie ograniczenia dotyczącego kwalifikowalności działań realizowanych na statkach czarterowanych na czas i niepodnoszących bandery państwa członkowskiego stanowi środek ustanawiający nową pomoc, wprowadzoną bez uprzedniego zgłoszenia Komisji, co stoi w sprzeczności z art. 108 ust. 3 TFUE. Jest to nowa pomoc, gdyż nie jest ona zgodna z decyzją C(2003) 1476 final zatwierdzającą francuski system podatku tonażowego oraz ze względu na fakt, że Francja nie zgłosiła jej do Komisji. W przeciwieństwie do zapewnień AdF⁽¹⁵⁾ uchylenia tego ograniczenia nie można uznać za stosowny środek zmieniający francuski system podatku tonażowego celem doprowadzenia do zgodności z wytycznymi z 2004 r.⁽¹⁶⁾, gdyż uchylenie to nie jest zgodne z celami wytycznych z 2004 r., jak wyjaśniono w pkt 7.2 niniejszej decyzji. W związku z tym uchylenie ograniczenia dotyczącego kwalifikowalności działań realizowanych na statkach czarterowanych na czas i niepodnoszących bandery państwa członkowskiego nie może stanowić części istniejącej pomocy w rozumieniu pkt 13 wytycznych z 2004 r.⁽¹⁷⁾.

7.2. Zgodność z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 TFUE

- (36) W wytycznych z 2004 r. wyjaśniono warunki stosowania art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE w dziedzinie transportu morskiego. W związku z tym zgodność środka stanowiącego przedmiot niniejszej decyzji należy oceniać na podstawie wytycznych z 2004 r.
- (37) W wytycznych z 2004 r., tak jak w wytycznych z 1997 r., nie przewidziano wyraźnego ograniczenia dotyczącego włączenia statków czarterowanych na czas do systemu podatku tonażowego. Komisja uznała jednak we wcześniejszych decyzjach⁽¹⁸⁾, że podmioty czarterujące na czas, które korzystają z systemu podatku tonażowego, muszą przyczynić się do realizacji celu związanego z rejestracją statków pod banderą państw

⁽¹⁴⁾ Nośność statku (DWT, ang. *deadweight tons*).

⁽¹⁵⁾ Zob. motywy 21–23 niniejszej decyzji.

⁽¹⁶⁾ Zob. pkt 13 wytycznych z 2004 r.

⁽¹⁷⁾ W przeciwieństwie do kryterium dotyczącego „utrzymania lub [...] zwiększeniu floty podnoszącej banderę państwa członkowskiego”, wprowadzonego w życie celem doprowadzenia do zgodności z wytycznymi z 2004 r.

⁽¹⁸⁾ Zob. np. pierwotna decyzja C(2003) 1476 final i decyzja Komisji 2009/626/WE z dnia 25 lutego 2009 r. w sprawie programu pomocy C 2/08 (ex N 572/07) dotyczącego zmiany irlandzkiego systemu podatku tonażowego (Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 20). Zob. również decyzja o wszczęciu postępowania pkt 24–26.

członkowskich lub celu związanego z utrzymaniem wiedzy fachowej w kwestiach morskich, przy zapewnieniu zarządzania żeglugą w odniesieniu do określonego odsetka ich floty. Żadne przedsiębiorstwo nie może bowiem korzystać z systemu podatku tonażowego, jeżeli nie przyczynia się do realizacji kluczowych celów wytycznych z 2004 r.

- (38) Uwzględniając dane statystyczne dostarczone przez władze francuskie, Komisja stwierdza, że chociaż w 2005 r. uchylono ograniczenia mające zastosowanie do statków czarterowanych na czas, beneficjenci francuskiego systemu podatku tonażowego w wystarczającym stopniu przyczynili się do realizacji powyższych celów, gdyż udział procentowy statków czarterowanych na czas i niepodnoszących bandery wspólnotowej nie przekroczył 41 % całkowitego tonażu eksploatowanego przez przedsiębiorstwa będące beneficjentami. Wynik ten osiągnięto za sprawą wysokiego współczynnika statków podnoszących banderę europejską lub dzięki zarządzaniu żeglugą w odniesieniu do określonego odsetka floty (lub poprzez połączenie tych dwóch czynników).
- (39) Ponadto Komisja odnotowuje, że według władz francuskich w przypadku wszystkich obecnych beneficjentów statki podnoszące banderę europejską stanowią co najmniej 25 % tonażu netto ich floty. Komisja odnotowuje również, że dobre wyniki francuskiego sektora morskiego pod względem korzystania z bandery europejskiej znajdują potwierdzenie również w badaniach zewnętrznych, np. w badaniu opublikowanym przez Oxford Economics w 2014 r. „The economic value of the EU shipping industry”. W badaniu tym stwierdzono, że odsetek tonażu statków podnoszących francuską banderę wynosi znacznie powyżej 25 % eksploatowanego tonażu⁽¹⁹⁾. Ponieważ beneficjenci systemu mają obowiązek utrzymania lub zwiększenia udziału w swojej flocie statków podnoszących banderę europejską, niemożliwe jest, aby statki czarterowane na czas i niepodnoszące bandery europejskiej stanowiły więcej niż 75 % tonażu netto ich floty.
- (40) Komisja musi jednak stwierdzić, że obowiązujące przepisy francuskie nie przewidują obowiązków prawnych zapewniających, aby przedsiębiorstwa będące beneficjentami i czarterujące statki na czas przyczyniały się w wystarczającym stopniu do realizacji celów określonych w wytycznych z 2004 r. W szczególności w odniesieniu do nowych podmiotów nie istnieją szczegółowe obowiązki w zakresie bandery ani w zakresie własnego zarządzania żeglugą.
- (41) Na tej podstawie Komisja stwierdza, że w obowiązujących przepisach francuskich nie uwzględniono koniecznych gwarancji i że w związku z tym nie można ich uznać za zgodne z wytycznymi z 2004 r.
- (42) W tym kontekście Komisja odnotowuje zobowiązanie Francji mające na celu zaradzenie zaistniałej sytuacji poprzez wprowadzenie, jako warunku przystąpienia do systemu opodatkowania ryczałtowego, obowiązku eksploatowania przez przedsiębiorstwo określonego minimalnego odsetka statków podnoszących europejską banderę. Od roku podatkowego 2015 odsetek ten zostanie ustanowiony na poziomie 25 % tonażu netto floty i będzie musiał być przestrzegany przez cały dziesięcioletni okres udziału w systemie podatku tonażowego.
- (43) Warunek ten jest równie rygorystyczny jak warunek ujęty w pierwotnej decyzji C(2003) 1476 final zatwierdzającej francuski system podatku tonażowego. Uwzględniając cele wytycznych z 2004 r., w szczególności konieczność przyczynienia się przez beneficjentów do realizacji celu związanego z rejestracją statków pod banderą państw członkowskich lub celu związanego z utrzymaniem wiedzy fachowej w kwestiach morskich, przy zapewnieniu zarządzania żeglugą w odniesieniu do określonego odsetka ich floty, Komisja uznaje zobowiązanie Francji za wystarczające. Dzięki temu zobowiązaniu bowiem nowe podmioty przystępujące do systemu podatku tonażowego również przyczynią się do realizacji celu związanego z rejestracją statków pod banderą państw członkowskich.

7.3. Wniosek

- (44) Komisja stwierdza, że w 2005 r., Francja w sposób niezgodny z prawem i z naruszeniem art. 108 ust. 3 TFUE wprowadziła w życie zmianę francuskich przepisów dotyczących podatku tonażowego w odniesieniu do statków czarterowanych na czas.
- (45) Wspomniana wyżej zmiana nie jest zgodna z TFUE, gdyż nie zapewnia, aby nowe podmioty przystępujące do systemu podatku tonażowego przyczyniały się w sposób wystarczający do realizacji celów określonych w wytycznych z 2004 r. zważywszy, iż nie podlegają one prawnemu obowiązkowi w zakresie bandery floty ani w zakresie minimalnego poziomu własnej działalności morskiej.
- (46) Jak uzgodniono z władzami francuskimi, należy dostosować obowiązujące zasady formalne celem zapewnienia, aby w przyszłości do systemu podatku tonażowego mogły przystąpić wyłącznie przedsiębiorstwa eksploatujące co najmniej 25 % tonażu netto pod banderą europejską. W ten sposób beneficjenci systemu podatku tonażowego przyczynią się do realizacji celów określonych w wytycznych z 2004 r., nawet jeżeli całość ich floty byłaby czarterowana na czas.

⁽¹⁹⁾ Zob. np. wykresy 2.3d i 2.4b w badaniu (<http://www.oxfordeconomics.com/my-oxford/projects/272456>).

- (47) Ponieważ wszyscy obecni beneficjenci przestrzegają już teraz progu, o którym mowa powyżej, i już teraz mają obowiązek utrzymania lub zwiększenia odsetka floty podnoszącej europejską banderę, nie ma powodu do żądania zwrotu pomocy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zmiana systemu podatku tonażowego, która została wprowadzona w 2005 r. przez Francję w sposób niezgodny z prawem i z naruszeniem art. 108 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie zasad mających zastosowanie do statków czarterowanych na czas.

Artykuł 2

Francja zgodnie ze swoim zobowiązaniem wprowadza zmiany w przepisach mających zastosowanie do systemu podatku tonażowego począwszy od roku podatkowego 2015; na mocy tych zmian od chwili przystąpienia do systemu podatku tonażowego jego beneficjenci będą zobowiązani do tego, aby co najmniej 25 % ich floty stanowiły statki podnoszące banderę państwa członkowskiego Unii lub państwa będącego stroną Porozumienia EOG, a następnie do utrzymania lub zwiększenia tego współczynnika.

Artykuł 3

Francja po przyjęciu zmian przepisów, o których mowa w art. 2, informuje o tym Komisję.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 lutego 2015 r.

W imieniu Komisji
Margrethe VESTAGER
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/668**z dnia 24 kwietnia 2015 r.****w sprawie zmiany uznania pewnych organizacji zgodnie z art. 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 391/2009***(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 2595)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 391/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach (¹), w szczególności jego art. 4 ust. 1 i art. 16,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie art. 16 rozporządzenia (WE) nr 391/2009 Komisja musi sprawdzić, czy posiadacz uznania przyznanego zgodnie z art. 4 ust. 3 i art. 2 pkt c) tego rozporządzenia jest właściwym podmiotem prawnym w ramach organizacji objętej przepisami tego rozporządzenia. Jeżeli tak nie jest, Komisja musi podjąć decyzję o zmianie tego uznania.
- (2) Decyzja Komisji 2007/421/WE (²) odnosiła się do organizacji uznanych przez państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą Rady 94/57/WE (³), stanowiąc, że dyrektor generalny ds. energii i transportu publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* do dnia 1 lipca każdego roku zaktualizowany wykaz organizacji uznanych zgodnie z dyrektywą 94/57/WE.
- (3) Najnowszy wykaz organizacji uznanych na podstawie dyrektywy 94/57/WE został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (⁴) w 2007 r.
- (4) Uznania Lloyd's Register of Shipping (LR), Korean Register of Shipping (KR), Nippon Kaiji Kyokai (NK) i Registro Italiano Navale (RINA) zostały przyznane zgodnie z dyrektywą 94/57/WE.
- (5) Zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 391/2009 organizacje, którym dnia 17 czerwca 2009 r. zostało przyznane uznanie zgodnie z dyrektywą 94/57/WE, zachowały swoje uznanie.
- (6) W przypadku Korean Register of Shipping (KR) nazwa właściwej jednostki dominującej wszystkich osób prawnych, które stanowią uznaną organizację, została zmieniona na „KR (Korean Register)”.
- (7) W przypadku Nippon Kaiji Kyokai (NK) właściwa jednostka dominująca wszystkich osób prawnych, które stanowią uznaną organizację, zmieniła status prawny na mocy prawa japońskiego z „Foundation” na „General Incorporated Foundation”. W związku z tym pełna nazwa podmiotu, któremu należy przyznać uznanie, brzmi „Nippon Kaiji Kyokai General Incorporated Foundation (ClassNK)”.
- (8) W przypadku Lloyd's Register of Shipping (LR) nazwa pierwotnie uznanej organizacji została początkowo zmieniona na Lloyd's Register, a następnie otrzymała brzmienie Lloyd's Register Group Limited w wyniku przekształcenia spółki z podmiotu założonego na podstawie brytyjskiej ustawy Industrial & Provident Societies Act z 1965 r., z późniejszymi zmianami, na spółkę założoną na podstawie brytyjskiej ustawy Companies Act z 2006 r. W związku z tym pełna nazwa podmiotu, któremu należy przyznać uznanie, brzmi „Lloyd's Register Group LTD (LR)”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 11.⁽²⁾ Decyzja Komisji 2007/421/WE z dnia 14 czerwca 2007 r. uchylająca decyzję 96/587/WE w sprawie publikacji wykazu uznanych organizacji, które zostały notyfikowane przez państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą Rady 94/57/WE (Dz.U. L 157 z 19.6.2007, s. 18).⁽³⁾ Dyrektywa Rady 94/57/WE z dnia 22 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich (Dz.U. L 319 z 12.12.1994, s. 20).⁽⁴⁾ Dz.U. C 135 z 19.6.2007, s. 4.

- (9) W przypadku Registro Italiano Navale (RINA) cała działalność w ramach rozporządzenia (WE) 391/2009 została przeniesiona z Registro Italiano Navale do RINA S.p.A., spółki zależnej będącej całkowitą własnością RINA, a następnie przeniesiona do RINA Services S.p.A., spółki zależnej będącej całkowitą własnością RINA S.p.A. W związku z tym „RINA Services S.p.A.” jest właściwą jednostką dominującą wszystkich podmiotów prawnych, które stanowią uznaną organizację, której należy przyznać uznanie.
- (10) Zmiany dotyczące nazw wspomnianych odpowiednich jednostek dominujących pozostają bez wpływu na zdolności danych organizacji do spełnienia wymogów określonych w rozporządzeniu (WE) nr 391/2009.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniu Morza przez Statki ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 2099/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Posiadaczem uznania przyznanego uprzednio Korean Register of Shipping (KR) jest, od daty wejścia w życie niniejszej decyzji, „KR (Korean Register)”, będący jednostką dominującą wszystkich podmiotów prawnych, które wchodziły w skład uznanej organizacji do celów rozporządzenia (WE) nr 391/2009.

Artykuł 2

Posiadaczem uznania przyznanego uprzednio Lloyd's Register of Shipping (LR) jest, od daty wejścia w życie niniejszej decyzji, „Lloyd's Register Group LTD (LR)”, będący jednostką dominującą wszystkich podmiotów prawnych, które wchodziły w skład uznanej organizacji do celów rozporządzenia (WE) nr 391/2009.

Artykuł 3

Posiadaczem uznania przyznanego uprzednio Nippon Kaiji Kyokai (NK) jest, od daty wejścia w życie niniejszej decyzji, „Nippon Kaiji Kyokai General Incorporated Foundation (ClassNK)”, będący jednostką dominującą wszystkich podmiotów prawnych, które wchodziły w skład uznanej organizacji do celów rozporządzenia (WE) nr 391/2009.

Artykuł 4

Posiadaczem uznania przyznanego uprzednio Registro Italiano Navale (RINA) jest, od daty wejścia w życie niniejszej decyzji, „RINA Services S.p.A.”, będący jednostką dominującą wszystkich podmiotów prawnych, które wchodziły w skład uznanej organizacji do celów rozporządzenia (WE) nr 391/2009.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 kwietnia 2015 r.

W imieniu Komisji

Violeta BULC

Członek Komisji

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 2099/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. ustanawiające Komitet ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniu Morza przez Statki (COSS) i zmieniające rozporządzenia dotyczące bezpieczeństwa na morzu i zapobiegania zanieczyszczeniom morza przez statki (Dz.U. L 324 z 29.11.2002, s. 1).

DECYZJA KOMISJI (UE) 2015/669**z dnia 24 kwietnia 2015 r.****uchylająca decyzję 2007/421/WE w sprawie publikacji wykazu uznanych organizacji, które zostały notyfikowane przez państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą Rady 94/57/WE***(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 2596)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 391/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji Komisji 2007/421/WE⁽²⁾ przewidziano, że Dyrektor Generalny ds. Energii i Transportu publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* do dnia 1 lipca każdego roku zaktualizowany wykaz organizacji uznanych zgodnie z dyrektywą Rady 94/57/WE⁽³⁾.
- (2) Dyrektywa 94/57/WE została przekształcona w dwa oddzielne wspólnotowe akty prawne, a mianowicie w dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/15/WE⁽⁴⁾ oraz w rozporządzenie (WE) nr 391/2009. Wspomniane rozporządzenie zawiera przepisy dotyczące sporządzania i aktualizacji wykazu uznanych organizacji.
- (3) Zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 391/2009 Komisja opracowuje i regularnie uaktualnia wykaz organizacji uznanych zgodnie z tym artykułem, a wykaz ten jest publikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (4) Decyzja 2007/421/WE przestała być aktualna, a zatem powinna zostać uchylona, natomiast zaktualizowany wykaz organizacji uznanych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 391/2009 powinien być regularnie publikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Decyzja 2007/421/WE traci moc.

Artykuł 2

Dyrektor Generalny ds. Mobilności i Transportu publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* najpóźniej do dnia 31 sierpnia 2015 r. wykaz organizacji uznanych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 391/2009, który musi być aktualizowany w razie konieczności w celu uwzględnienia zmian dotyczących podmiotów prawnych znajdujących się w wykazie.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 kwietnia 2015 r.

W imieniu Komisji

Violeta BULC

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 11.⁽²⁾ Decyzja Komisji 2007/421/WE z dnia 14 czerwca 2007 r. uchylająca decyzję 96/587/WE w sprawie publikacji wykazu uznanych organizacji, które zostały notyfikowane przez państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą Rady 94/57/WE (Dz.U. L 157 z 19.6.2007, s. 18).⁽³⁾ Dyrektywa Rady 94/57/WE z dnia 22 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich (Dz.U. L 319 z 12.12.1994, s. 20).⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/15/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich (Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 47).

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/670**z dnia 27 kwietnia 2015 r.****w sprawie ustalenia zgodności stawek jednostkowych w strefach pobierania opłat na rok 2015 na podstawie art. 17 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 391/2013***(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 2635)***(Jedynie teksty w języku bułgarskim, hiszpańskim, czeskim, duńskim, estońskim, greckim, angielskim, chorwackim, łotewskim, litewskim, węgierskim, maltańskim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słoweńskim, fińskim i szwedzkim są autentyczne)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 550/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie zapewniania służby żeglugi powietrznej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie w sprawie zapewniania służby) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 391/2013 ⁽²⁾ ustanawia wspólny system opłat za korzystanie ze służb żeglugi powietrznej. Wspólny system opłat jest integralnym elementem realizacji celów systemu skuteczności działania ustanowionego na mocy art. 11 rozporządzenia (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 390/2013 ⁽⁴⁾.
- (2) Decyzja wykonawcza Komisji 2014/132/UE ⁽⁵⁾ ustanawia ogólnounijne docelowe parametry skuteczności działania, w tym cel w zakresie efektywności pod względem kosztów za służby trasowe żeglugi powietrznej wyrażony w określonych stawkach jednostkowych dla świadczenia tych usług na drugi okres odniesienia obejmujący lata 2015–2019.
- (3) Zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 391/2013 Komisja ocenia stawki jednostkowe w strefach pobierania opłat na rok 2015, przedłożone jej przez państwa członkowskie do dnia 1 czerwca 2014 r. zgodnie z wymogami art. 9 ust. 1 i 2 wspomnianego rozporządzenia. Ocena ta dotyczy zgodności stawek jednostkowych z przepisami rozporządzeń wykonawczych (UE) nr 390/2013 i (UE) nr 391/2013.
- (4) Komisja przeprowadziła ocenę stawek jednostkowych przy wsparciu organu weryfikującego skuteczność działania, który ma za zadanie wspieranie Komisji przy wdrażaniu systemu skuteczności działania zgodnie z art. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 390/2013, i Centralnego Biura Opłat Trasowych organizacji Eurocontrol oraz z wykorzystaniem danych i dodatkowych informacji dostarczonych przez państwa członkowskie do dnia 1 czerwca 2014 r., jak również odpowiednich informacji przedłożonych jako część planów skuteczności działania. W ocenie uwzględniono również przedstawione wyjaśnienia i korekty dokonane przed spotkaniem konsultacyjnym w sprawie stawek jednostkowych na 2015 r. za służby trasowe, które odbyło się w dniach 25 i 26 czerwca 2014 r. w zastosowaniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 391/2013, jak również korekty stawek jednostkowych dokonane przez państwa członkowskie w następstwie dalszych kontaktów między Komisją, organem weryfikującym i zainteresowanymi państwami członkowskimi. Ponadto ocena stawek jednostkowych na 2015 r. opiera się na sprawozdaniu organu weryfikującego skuteczność działania w sprawie planów skuteczności działania na drugi okres odniesienia, które zostało przedstawione Komisji w dniu 7 października 2014 r., a następnie zaktualizowane w dniu 15 grudnia 2014 r.
- (5) Na podstawie tej oceny Komisja stwierdziła, zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 391/2013, że stawki jednostkowe w strefach pobierania opłat na rok 2015 przedłożone przez Zjednoczone Królestwo, Irlandię,

⁽¹⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 10.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 391/2013 z dnia 3 maja 2013 r. ustanawiające wspólny system opłat za korzystanie ze służb żeglugi powietrznej (Dz.U. L 128 z 9.5.2013, s. 31).⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiające ramy tworzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie ramowe) (Dz.U. L 196 z 31.3.2004, s. 1).⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 390/2013 z dnia 3 maja 2013 r. ustanawiające system skuteczności działania dla służb żeglugi powietrznej i funkcji sieciowych (Dz.U. L 128 z 9.5.2013, s. 1).⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/132/UE z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiająca ogólnounijne docelowe parametry skuteczności działania dla sieci zarządzania ruchem lotniczym oraz progii alarmowe na drugi okres odniesienia obejmujący lata 2015–2019 (Dz.U. L 71 z 12.3.2014, s. 20).

Bułgarię, Rumunię, Cypr, Grecję, Maltę, Chorwację, Republikę Czeską, Słowenię, Węgry, Polskę, Litwę, Danię, Szwecję, Estonię, Finlandię, Łotwę, Portugalię i Hiszpanię są zgodne z przepisami rozporządzeń wykonawczych (UE) nr 390/2013 i (UE) nr 391/2013.

- (6) Zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. d) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 391/2013 zainteresowane państwa członkowskie powinny zostać powiadomione o tym fakcie.
- (7) Ustalenie zgodności stawek jednostkowych w strefach pobierania opłat z przepisami rozporządzeń wykonawczych (UE) nr 390/2013 i (UE) nr 391/2013 oraz powiadomienie o tym pozostaje bez uszczerbku dla art. 16 rozporządzenia (WE) nr 550/2004.
- (8) Biorąc pod uwagę, że ostateczne plany skuteczności działania na drugi okres odniesienia nie zostały przyjęte przed dniem 1 listopada 2014 r., należy przypomnieć, że zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 391/2013 państwa członkowskie mają obowiązek ponownego obliczenia stawek jednostkowych w strefach pobierania opłat na rok 2015 w stosownych przypadkach na podstawie ostatecznie przyjętych planów skuteczności działania i stosować te ponownie obliczone stawki jak najwcześniej w 2015 r. oraz przenieść wszelkie różnice spowodowane czasowym stosowaniem stawek jednostkowych określonych w niniejszej decyzji do wyliczenia stawek jednostkowych na 2016 r.
- (9) Komitet ds. Jednolitej Przestrzeni Powietrznej nie wydał opinii. Uznano, że niezbędny jest akt wykonawczy, i przewodniczący przedłożył komitetowi odwoławczemu projekt aktu wykonawczego do dalszego rozpatrzenia. Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu odwoławczego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stawki jednostkowe w strefach pobierania opłat na rok 2015 określone w załączniku są zgodne z przepisami rozporządzeń wykonawczych (UE) nr 390/2013 i (UE) nr 391/2013.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Królestwa Danii, Republiki Estońskiej, Irlandii, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Chorwacji, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Węgier, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Słowenii, Republiki Fińskiej, Królestwa Szwecji oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 kwietnia 2015 r.

W imieniu Komisji

Violeta BULC

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

	Strefa pobierania opłat	Trasowa stawka jednostkowa na rok 2015 w walucie krajowej ⁽¹⁾ (kod ISO)
1	Bułgaria	60,40 BGN
2	Chorwacja	351,00 HRK
3	Cypr	36,91 EUR
4	Republika Czeska	1 204,05 CZK
5	Dania	471,12 DKK
6	Estonia	31,10 EUR
7	Finlandia	56,23 EUR
8	Grecja	38,38 EUR
9	Węgry	11 197,73 HUF
10	Irlandia	29,60 EUR
11	Łotwa	27,58 EUR
12	Litwa	46,82 EUR
13	Malta	22,33 EUR
14	Polska	143,89 PLN
15	Portugalia – Lizbona	37,13 EUR
16	Rumunia	164,60 RON
17	Słowenia	68,36 EUR
18	Hiszpania – Wyspy Kanaryjskie	58,36 EUR
19	Hiszpania kontynentalna	71,69 EUR
20	Szwecja	609,06 SEK
21	Zjednoczone Królestwo	73,11 GBP

⁽¹⁾ Niniejsze stawki jednostkowe nie uwzględniają administracyjnej stawki jednostkowej, o której mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 391/2013 i która ma zastosowanie do państw będących stronami Umowy wielostronnej w sprawie opłat trasowych w ramach organizacji Eurocontrol.

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 1/2014 RADY STOWARZYSZENIA UE-REPUBLIKA MOŁDAWII

z dnia 16 grudnia 2014 r.

w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego Rady Stowarzyszenia oraz regulaminu wewnętrznego Komitetu Stowarzyszenia i podkomitetów [2015/671]

RADA STOWARZYSZENIA UE-REPUBLIKA MOŁDAWII,

uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Mołdawii, z drugiej strony⁽¹⁾ („Układ”), w szczególności jego art. 434,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 464 Układu niektóre jego części stosuje się tymczasowo od dnia 1 września 2014 r.
- (2) Zgodnie z art. 435 ust. 2 Układu Rada Stowarzyszenia ma przyjąć swój regulamin wewnętrzny.
- (3) Zgodnie z art. 437 ust. 1 Układu Komitet Stowarzyszenia ma wspomagać Radę Stowarzyszenia w wykonywaniu jej obowiązków, natomiast zgodnie z art. 438 ust. 1 Układu Rada Stowarzyszenia ma określić w swoim regulaminie wewnętrznym obowiązki i zasady funkcjonowania Komitetu Stowarzyszenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym przyjmuje się regulamin wewnętrzny Rady Stowarzyszenia oraz regulamin wewnętrzny Komitetu Stowarzyszenia i podkomitetów, zawarte odpowiednio w załącznikach I i II.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2014 r.

W imieniu Rady Stowarzyszenia

F. MOGHERINI

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 260 z 30.8.2014, s. 4.

ZAŁĄCZNIK I

REGULAMIN WEWNĘTRZNY RADY STOWARZYSZENIA

Artykuł 1

Przepisy ogólne

1. Rada Stowarzyszenia ustanowiona zgodnie z art. 434 ust. 1 Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Mołdawii, z drugiej strony („Układ”) wypełnia swoje obowiązki przewidziane w art. 434 i 436 Układu.
2. Zgodnie z art. 435 ust. 1 Układu Rada Stowarzyszenia składa się z jednej strony z członków Rady Unii Europejskiej i członków Komisji Europejskiej, a z drugiej strony – z członków rządu Republiki Mołdawii. Skład Rady Stowarzyszenia ustalany jest z uwzględnieniem kwestii do przedyskutowania na danym posiedzeniu. Rada Stowarzyszenia zbiera się na szczepku ministerialnym.
3. Zgodnie z art. 436 ust. 1 Układu oraz dla osiągnięcia jego celów Rada Stowarzyszenia jest uprawniona do podejmowania decyzji, które są wiążące dla Stron. Rada Stowarzyszenia podejmuje odpowiednie środki służące wdrożeniu swoich decyzji, w tym w razie konieczności przez upewnocnienie określonych organów powołanych na mocy Układu do działania w jej imieniu. Rada Stowarzyszenia może również wydawać zalecenia. Decyzje i zalecenia Rady Stowarzyszenia przyjmuje się za porozumieniem Stron po wypełnieniu właściwych procedur wewnętrznych. Rada Stowarzyszenia może przekazać swoje uprawnienia Komitetowi Stowarzyszenia.
4. Odniesienie do „Stron” w niniejszym regulaminie wewnętrznym jest zgodne z definicją zawartą w art. 461 Układu.

Artykuł 2

Przewodnictwo

Strony przewodniczą Radzie Stowarzyszenia na przemian przez okres 12 miesięcy. Pierwszy okres rozpoczyna się w dniu pierwszego posiedzenia Rady Stowarzyszenia i kończy w dniu 31 grudnia tego samego roku.

Artykuł 3

Posiedzenia

1. Rada Stowarzyszenia spotyka się co najmniej raz do roku, a także w sytuacji gdy wymagają tego okoliczności – za obopólną zgodą Stron. O ile Strony nie postanowią inaczej, posiedzenia Rady Stowarzyszenia odbywają się w zwykłym miejscu wyznaczonym do posiedzeń Rady Unii Europejskiej.
2. Każda sesja Rady Stowarzyszenia odbywa się w dniu uzgodnionym przez Strony.
3. Posiedzenia Rady Stowarzyszenia są zwoływane wspólnie przez sekretarzy Rady Stowarzyszenia w porozumieniu z jej przewodniczącym, nie później niż 30 dni kalendarzowych przed terminem posiedzenia.

Artykuł 4

Przedstawicielstwo

1. Jeżeli członkowie Rady Stowarzyszenia nie mogą uczestniczyć w posiedzeniu, mogą być reprezentowani przez przedstawicieli. Jeżeli członek Rady Stowarzyszenia chce być reprezentowany przez przedstawiciela, przekazuje przewodniczącemu Rady Stowarzyszenia na piśmie imię i nazwisko swojego przedstawiciela przed posiedzeniem, na którym dany członek ma być reprezentowany.
2. Przedstawiciel członka Rady Stowarzyszenia wykonuje wszystkie prawa tego członka.

Artykuł 5

Delegacje

1. Członkom Rady Stowarzyszenia mogą towarzyszyć urzędnicy. Przed każdym posiedzeniem przewodniczący Rady Stowarzyszenia jest informowany za pośrednictwem sekretariatu Rady Stowarzyszenia o planowanym składzie delegacji każdej ze Stron.
2. Rada Stowarzyszenia po uzgodnieniu między Stronami może zapraszać przedstawicieli innych organów Stron lub niezależnych ekspertów w danej dziedzinie do udziału w posiedzeniach w charakterze obserwatorów lub w celu przedstawienia informacji na konkretne tematy. Strony uzgadniają warunki udziału tych obserwatorów w posiedzeniach.

Artykuł 6

Sekretariat

Urzędnik Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej oraz urzędnik Republiki Mołdawii działają wspólnie w roli sekretarzy Rady Stowarzyszenia.

Artykuł 7

Korespondencja

1. Korespondencja adresowana do Rady Stowarzyszenia jest kierowana do sekretarza Strony UE albo sekretarza Strony Republiki Mołdawii, który następnie informuje drugiego sekretarza.
2. Sekretarze Rady Stowarzyszenia zapewniają przekazanie korespondencji przewodniczącemu Rady Stowarzyszenia oraz, w stosownych przypadkach, przekazanie jej członkom Rady Stowarzyszenia.
3. Korespondencja tak przekazywana jest wysyłana, stosownie do sytuacji, do Sekretariatu Generalnego Komisji Europejskiej, Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, stałych przedstawicielstw państw członkowskich przy Unii Europejskiej oraz do Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej, a także do misji Republiki Mołdawii przy Unii Europejskiej.
4. Komunikaty przewodniczącego są przesyłane w jego imieniu adresatom przez sekretarzy. Tego rodzaju komunikaty są przekazywane, w stosownych przypadkach, członkom Rady Stowarzyszenia zgodnie z ust. 3.

Artykuł 8

Poufność

Posiedzenia Rady Stowarzyszenia są niejawne, chyba że Strony postanowiły inaczej. Gdy jedna ze Stron przedstawia Radzie Stowarzyszenia informacje określone jako poufne, druga Strona traktuje je jak informacja poufne.

Artykuł 9

Porządek obrad

1. Przewodniczący Rady Stowarzyszenia sporządza wstępny porządek obrad każdego posiedzenia Rady Stowarzyszenia. Sekretarze Rady Stowarzyszenia przekazują go adresatom, o których mowa w art. 7, nie później niż 15 dni kalendarzowych przed terminem posiedzenia.

Wstępny porządek obrad obejmuje punkty, w odniesieniu do których przewodniczący otrzymał wnioski o włączenie do porządku obrad nie później niż 21 dni kalendarzowych przed rozpoczęciem posiedzenia. Punkty te zostają wpisane do wstępnego porządku obrad pod warunkiem, że stosowne dokumenty potwierdzające zostaną przesłane sekretarzom przed terminem rozesłania porządku obrad.

2. Rada Stowarzyszenia przyjmuje porządek obrad na początku każdego posiedzenia. Za zgodą Stron punkt nieujęty we wstępnym porządku obrad może zostać umieszczony w porządku obrad.
3. Przewodniczący, w porozumieniu ze Stronami, może skrócić terminy określone w ust. 1 w celu uwzględnienia wymagań dotyczących konkretnego przypadku.

Artykuł 10

Protokół z posiedzenia

1. Projekt protokołu z każdego posiedzenia jest sporządzany wspólnie przez obu sekretarzy.
2. Protokół z posiedzenia, co do zasady, wskazuje w odniesieniu do każdego punktu porządku obrad:
 - a) dokumentację przedłożoną Radzie Stowarzyszenia;
 - b) oświadczenia, o których wpisanie do protokołu z posiedzenia wnioskuje członkowie Rady Stowarzyszenia; oraz
 - c) kwestie ustalone przez Strony, takie jak przyjęte decyzje, uzgodnione oświadczenia oraz wszelkie wnioski.
3. Projekt protokołu z posiedzenia przedkładany jest Radzie Stowarzyszenia do zatwierdzenia. Rada Stowarzyszenia zatwierdza ten projekt protokołu z posiedzenia na kolejnym posiedzeniu. Projekt protokołu z posiedzenia może być również zatwierdzany pisemnie.

Artykuł 11

Decyzje i zalecenia

1. Rada Stowarzyszenia podejmuje decyzje i wydaje zalecenia za obopólną zgodą Stron i po wypełnieniu właściwych procedur wewnętrznych.
2. Za zgodą Stron Rada Stowarzyszenia może także podejmować decyzje lub wydawać zalecenia w drodze procedury pisemnej. W tym celu, zgodnie z art. 7, tekst wniosku jest przesyłany na piśmie przez przewodniczącego Rady Stowarzyszenia do jej członków, przy czym członkom wyznacza się termin co najmniej 21 dni kalendarzowych na zgłoszenie ewentualnych zastrzeżeń lub poprawek. Przewodniczący, w porozumieniu ze Stronami, może skrócić wyżej wymieniony termin w celu uwzględnienia wymagań dotyczących konkretnego przypadku.
3. Akty Rady Stowarzyszenia, w rozumieniu art. 436 ust. 1 Układu, noszą odpowiednio nazwę „decyzja” lub „zalecenie” po czym następuje ich numer porządkowy, data przyjęcia oraz opis przedmiotu. Decyzje i zalecenia Rady Stowarzyszenia podpisuje przewodniczący, a uwierzytelniają je sekretarze Rady Stowarzyszenia. Te decyzje i zalecenia są przekazywane wszystkim adresatom, o których mowa w art. 7 niniejszego regulaminu wewnętrznego. Każda ze Stron może podjąć decyzję o publikacji decyzji i zaleceń Rady Stowarzyszenia we własnym wydawnictwie urzędowym.
4. Każda decyzja Rady Stowarzyszenia wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia, o ile sama decyzja nie stanowi inaczej.

Artykuł 12

Języki

1. Językami urzędowymi Rady Stowarzyszenia są języki urzędowe Stron.
2. Jeśli nie postanowiono inaczej, Rada Stowarzyszenia opiera swoje obrady na dokumentach opracowanych w tych językach.

*Artykuł 13***Koszty**

1. Każda ze Stron pokrywa wszelkie koszty poniesione przez siebie, wynikające z uczestnictwa w posiedzeniach Rady Stowarzyszenia, zarówno jeśli chodzi o koszty personelu, koszty podróży i diety, jak i opłaty pocztowe i telekomunikacyjne.
2. Wydatki związane z tłumaczeniem ustnym na posiedzeniach oraz tłumaczeniem i powielaniem dokumentów ponosi Unia. W przypadku gdy Republika Mołdawii wymaga tłumaczenia ustnego lub pisemnego na języki inne niż określone w art. 12 lub z takich języków, koszty z tym związane ponosi Republika Mołdawii.
3. Inne wydatki związane z fizyczną organizacją posiedzeń ponosi Strona, która pełni rolę gospodarza posiedzeń.

*Artykuł 14***Komitet Stowarzyszenia**

1. Zgodnie z art. 437 ust. 1 Układu Komitet Stowarzyszenia wspomaga Radę Stowarzyszenia w wykonywaniu jej obowiązków. Komitet Stowarzyszenia składa się z przedstawicieli Stron, co do zasady na szczeblu wyższych urzędników państwowych.
2. Komitet Stowarzyszenia przygotowuje posiedzenia i obrady Rady Stowarzyszenia, w stosownych przypadkach wdraża decyzje Rady Stowarzyszenia oraz ogólnie zapewnia ciągłość stosunków w ramach stowarzyszenia i należyte funkcjonowanie Układu. Komitet Stowarzyszenia bada każdą sprawę przekazaną mu przez Radę Stowarzyszenia, a także wszelkie inne sprawy, które mogą pojawić się w trakcie wykonywania Układu. Komitet Stowarzyszenia przedkłada Radzie Stowarzyszenia do zatwierdzenia wnioski lub wszelkie projekty decyzji bądź zaleceń. Zgodnie z art. 438 ust. 2 Układu Rada Stowarzyszenia może przekazać Komitetowi Stowarzyszenia uprawnienie do podejmowania decyzji.
3. Komitet Stowarzyszenia podejmuje decyzje i wydaje zalecenia, do których podejmowania lub wydawania jest upoważniony na mocy Układu.
4. W przypadku gdy w Układzie mowa jest o obowiązku konsultacji lub możliwości konsultacji lub gdy Strony wspólnie podejmą decyzję o przeprowadzeniu wzajemnych konsultacji, konsultacje te mogą odbyć się w ramach Komitetu Stowarzyszenia, chyba że Układ stanowi inaczej. Konsultacje mogą być kontynuowane w Radzie Stowarzyszenia, jeżeli Strony wyrażą na to zgodę.

*Artykuł 15***Zmiany w regulaminie wewnętrznym**

Niniejszy regulamin wewnętrzny może być zmieniany zgodnie z art. 11.

ZAŁĄCZNIK II

REGULAMIN WEWNĘTRZNY KOMITETU STOWARZYSZENIA I PODKOMITETÓW

Artykuł 1

Przepisy ogólne

1. Komitet Stowarzyszenia ustanowiony zgodnie z art. 437 ust. 1 Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Mołdawii, z drugiej strony („Układ”) wspomaga Radę Stowarzyszenia w wypełnianiu jej obowiązków oraz wykonuje swoje zadania określone w Układzie i wyznaczone mu przez Radę Stowarzyszenia. Zgodnie z art. 438 ust. 1 Układu Rada Stowarzyszenia określa w swoim regulaminie wewnętrznym obowiązki i zasady funkcjonowania Komitetu Stowarzyszenia.
2. Komitet Stowarzyszenia przygotowuje posiedzenia i obrady Rady Stowarzyszenia, w stosownych przypadkach wdraża decyzje Rady Stowarzyszenia oraz ogólnie zapewnia ciągłość stosunków w ramach stowarzyszenia i należyte funkcjonowanie Układu. Komitet Stowarzyszenia bada każdą sprawę przekazaną mu przez Radę Stowarzyszenia, a także wszelkie inne sprawy, które mogą pojawić się w trakcie bieżącego wykonywania Układu. Komitet Stowarzyszenia przedkłada Radzie Stowarzyszenia do przyjęcia wszelkie wnioski lub projekty decyzji lub zaleceń.
3. Jak przewidziano w art. 437 ust. 2 Układu, Komitet Stowarzyszenia składa się z przedstawicieli Stron, co do zasady na szczeblu wyższych urzędników państwowych odpowiedzialnych za konkretne sprawy rozpatrywane na danym posiedzeniu.
4. Zgodnie z art. 438 ust. 4 Układu Komitet Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu, o którym mowa w art. 438 ust. 4 Układu („Komitet Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu”), podczas wykonywania zadań przydzielonych mu w tytule V Układu, składa się z urzędników wyższego szczebla Komisji Europejskiej i Republiki Mołdawii odpowiedzialnych za handel i sprawy związane z handlem. Funkcję przewodniczącego Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu, zgodnie z art. 2 niniejszego regulaminu wewnętrznego, pełni przedstawiciel Komisji Europejskiej lub Republiki Mołdawii odpowiedzialny za handel i sprawy związane z handlem. W posiedzeniach będzie uczestniczył także przedstawiciel Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych.
5. Zgodnie z art. 438 ust. 3 Układu Komitet Stowarzyszenia jest uprawniony do podejmowania decyzji w przypadkach określonych w Układzie, a także w dziedzinach, w których Rada Stowarzyszenia przekazała mu uprawnienia. Decyzje te są wiążące dla Stron, które podejmują odpowiednie środki w celu ich wdrożenia. Komitet Stowarzyszenia przyjmuje decyzje na zasadzie porozumienia Stron po zakończeniu właściwych procedur wewnętrznych niezbędnych do ich przyjęcia.
6. Odniesienie do „Stron” w niniejszym regulaminie wewnętrznym jest zgodne z definicją zawartą w art. 461 Układu.

Artykuł 2

Przewodnictwo

Strony przewodniczą Komitetowi Stowarzyszenia na przemian przez okres 12 miesięcy. Pierwszy okres rozpoczyna się w dniu pierwszego posiedzenia Rady Stowarzyszenia i kończy w dniu 31 grudnia tego samego roku.

Artykuł 3

Posiedzenia

1. O ile Strony nie uzgodnią inaczej, Komitet Stowarzyszenia zbiera się regularnie, co najmniej raz w roku. Za zgodą Stron sesje nadzwyczajne Komitetu Stowarzyszenia mogą odbywać się na wniosek jednej ze Stron.
2. Każde posiedzenie Komitetu Stowarzyszenia jest zwoływane przez jego przewodniczącego w miejscu i terminie uzgodnionym przez Strony. Zawiadomienie o zwołaniu posiedzenia wydawane jest przez Sekretariat Komitetu Stowarzyszenia nie później niż 28 dni kalendarzowych przed rozpoczęciem posiedzenia, chyba że Strony uzgodnią inaczej.

3. Komitet Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu spotyka się co najmniej raz do roku, a także w sytuacji gdy wymagają tego okoliczności. Każde posiedzenie zwoływane jest przez przewodniczącego Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu w miejscu, terminie i na zasadach uzgodnionych przez Strony. Zawiadomienie o zwołaniu posiedzenia wydawane jest przez Sekretariat Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu nie później niż 15 dni kalendarzowych przed rozpoczęciem posiedzenia, chyba że Strony uzgodnią inaczej.
4. Regularne posiedzenia Komitetu Stowarzyszenia są zwoływane, w miarę możliwości, z odpowiednim wyprzedzeniem przed regularnymi posiedzeniami Rady Stowarzyszenia.
5. W drodze wyjątku i za zgodą Stron, posiedzenia Komitetu Stowarzyszenia mogą być organizowane przy wykorzystaniu wszelkich ustalonych środków technicznych, takich jak wideokonferencja.

Artykuł 4

Delegacje

O planowanym składzie delegacji uczestniczących w posiedzeniu Strony są informowane za pośrednictwem sekretariatu Komitetu Stowarzyszenia przed każdym posiedzeniem.

Artykuł 5

Sekretariat

1. Urzędnik Unii oraz urzędnik Republiki Mołdawii pełnią łącznie funkcję sekretarzy Komitetu Stowarzyszenia i wspólnie wykonują obowiązki sekretariatu w duchu wzajemnego zaufania i współpracy, chyba że niniejszy regulamin wewnętrzny stanowi inaczej.
2. Funkcję sekretarzy Komitetu Stowarzyszenia w składzie zajmującymi się kwestiami dotyczącymi handlu pełnią wspólnie urzędnik Komisji Europejskiej oraz urzędnik Republiki Mołdawii odpowiedzialni za handel i sprawy związane z handlem.

Artykuł 6

Korespondencja

1. Korespondencja adresowana do Komitetu Stowarzyszenia jest kierowana do sekretarza jednej ze Stron, który następnie informuje drugiego sekretarza.
2. Sekretariat Komitetu Stowarzyszenia zapewnia przekazanie korespondencji adresowanej do Komitetu Stowarzyszenia przewodniczącemu Komitetu Stowarzyszenia oraz rozesłanie jej, w stosownych przypadkach, jako dokumenty, o których mowa w art. 7.
3. Korespondencja pochodząca od przewodniczącego jest przesyłana w jego imieniu Stronom przez sekretariat. Korespondencja taka jest rozsyłana, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 7.

Artykuł 7

Dokumenty

1. Rozsyłaniem dokumentów zajmują się sekretarze Komitetu Stowarzyszenia.
2. Strona przekazuje dokumenty swojemu sekretarzowi. Sekretarz następnie przekazuje te dokumenty sekretarzowi drugiej Strony.
3. Sekretarz Unii rozsyła dokumenty właściwym przedstawicielom Unii i zawsze dołącza do adresatów takiej korespondencji sekretarza Republiki Mołdawii.
4. Sekretarz Republiki Mołdawii rozsyła dokumenty właściwym przedstawicielom Republiki Mołdawii i zawsze dołącza do adresatów takiej korespondencji sekretarza Unii.

Artykuł 8

Poufność

O ile Strony nie postanowiły inaczej, posiedzenia Komitetu Stowarzyszenia są niejawne. Gdy jedna ze Stron przedstawia Komitetowi Stowarzyszenia informacje określone jako poufne, druga Strona traktuje je jak informacja poufne.

Artykuł 9

Porządek obrad

1. Sekretariat Komitetu Stowarzyszenia sporządza wstępny porządek obrad każdego posiedzenia Komitetu Stowarzyszenia, a także projekt wniosków operacyjnych określonych w art. 10 w oparciu o wnioski przedstawione przez Strony. Wstępny porządek obrad obejmuje punkty, w odniesieniu do których Sekretariat Komitetu Stowarzyszenia otrzymał wniosek od jednej ze Stron o włączenie do porządku obrad, wraz z odnośnymi dokumentami, nie później niż 21 dni kalendarzowych przed terminem posiedzenia.
2. Wstępny porządek obrad, wraz z odnośnymi dokumentami, jest rozsyłany zgodnie z art. 7 nie później niż 15 dni kalendarzowych przed rozpoczęciem posiedzenia.
3. Komitet Stowarzyszenia przyjmuje porządek obrad na początku każdego posiedzenia. Za zgodą Stron punkty nieujęte we wstępnym porządku obrad mogą zostać umieszczone w porządku obrad.
4. Przewodniczący posiedzenia Komitetu Stowarzyszenia, za zgodą drugiej Strony, może *ad hoc* zaprosić przedstawicieli innych organów Stron lub niezależnych ekspertów w danej dziedzinie do udziału w posiedzeniach w celu przedstawienia informacji na konkretne tematy. Strony zapewniają, aby obserwatorzy lub eksperci przestrzegali wymogów dotyczących poufności.
5. Przewodniczący posiedzenia Komitetu Stowarzyszenia, w porozumieniu ze Stronami, może skrócić terminy przewidziane w ust. 1 i 2 w celu uwzględnienia szczególnych okoliczności.

Artykuł 10

Protokół z posiedzenia i wnioski operacyjne

1. Projekt protokołu z każdego posiedzenia Komitetu Stowarzyszenia jest sporządzany wspólnie przez sekretarzy Komitetu Stowarzyszenia.
2. Protokół z posiedzenia, co do zasady, wskazuje w odniesieniu do każdego punktu porządku obrad:
 - a) listę uczestników posiedzenia, listę towarzyszących im urzędników oraz listę ewentualnych obserwatorów lub ekspertów, którzy wzięli udział w posiedzeniu;
 - b) dokumentację przedłożoną Komitetowi Stowarzyszenia;
 - c) oświadczenia, o których wpisanie do protokołu z posiedzenia wnioskuje członek Komitetu Stowarzyszenia; oraz
 - d) wnioski operacyjne z posiedzenia, o których mowa w ust. 4.
3. Projekt protokołu z posiedzenia przedkładany jest Komitetowi Stowarzyszenia do zatwierdzenia. Komitet Stowarzyszenia zatwierdza ten projekt protokołu z posiedzenia na kolejnym posiedzeniu. Projekt protokołu z posiedzenia może być również zatwierdzany pisemnie. Projekt protokołu z posiedzenia Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu jest zatwierdzany w ciągu 28 dni kalendarzowych od daty posiedzenia. Odpis jest przekazywany każdemu z adresatów, o których mowa w art. 7.
4. Sekretarz Komitetu Stowarzyszenia Strony przewodniczącej Komitetowi Stowarzyszenia sporządza projekt wniosków operacyjnych z każdego posiedzenia i rozsyła Stronom wraz z porządkiem obrad zasadniczo nie później niż na 15 dni kalendarzowych przed rozpoczęciem posiedzenia. Projekt ten jest aktualizowany w trakcie posiedzenia, a na jego zakończenie Komitet Stowarzyszenia przyjmuje wnioski operacyjne uwzględniające działania następcze uzgodnione przez Strony, chyba że Strony postanowią inaczej. Po zatwierdzeniu wniosków operacyjnych dołącza się je do protokołu z posiedzenia, a ich wykonanie zostaje omówione podczas kolejnego posiedzenia Komitetu Stowarzyszenia. W tym celu Komitet Stowarzyszenia przyjmuje wzór umożliwiający śledzenie postępów w zakresie każdego działania według określonego terminu.

Artykuł 11

Decyzje i zalecenia

1. W określonych przypadkach, gdy na mocy Układu Komitet Stowarzyszenia jest uprawniony do podejmowania decyzji lub gdy takie uprawnienia zostały mu przekazane przez Radę Stowarzyszenia, Komitet Stowarzyszenia podejmuje decyzje. Komitet Stowarzyszenia wydaje także zalecenia. Decyzje i zalecenia są przyjmowane za obopólną zgodą Stron i po wypełnieniu właściwych procedur wewnętrznych. Każdą decyzję lub zalecenie podpisuje przewodniczący Komitet Stowarzyszenia, a uwierzytelniają je sekretarze Komitetu Stowarzyszenia.
2. Za zgodą Stron Komitet Stowarzyszenia może podejmować decyzje lub wydawać zalecenia w drodze procedury pisemnej. Procedura pisemna polega na wymianie not między obydwoma sekretarzami, działającymi w porozumieniu ze Stronami. W tym celu tekst wniosku zostaje rozesłany zgodnie z art. 7, przy czym wyznacza się termin co najmniej 21 dni kalendarzowych na zgłaszanie ewentualnych zastrzeżeń lub poprawek. Przewodniczący, w porozumieniu ze Stronami, może skrócić terminy określone w niniejszym ustępie w celu uwzględnienia szczególnych okoliczności. Po uzgodnieniu tekstu każdą decyzję lub zalecenie podpisuje przewodniczący, a uwierzytelniają je sekretarze.
3. Akty Komitetu Stowarzyszenia noszą odpowiednio nazwę „decyzja” lub „zalecenie”. Każda decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia, o ile nie stanowi inaczej.
4. Decyzje i zalecenia rozsyłane są Stronom.
5. Każda ze Stron może podjąć decyzję o publikacji decyzji i zaleceń Komitetu Stowarzyszenia we własnym wydawnictwie urzędowym.

Artykuł 12

Sprawozdania

Na każdym regularnym posiedzeniu Rady Stowarzyszenia Komitet Stowarzyszenia składa jej sprawozdanie z działalności swojej i swoich podkomitetów, grup roboczych oraz innych organów.

Artykuł 13

Języki

1. Językami urzędowymi Komitetu Stowarzyszenia są języki urzędowe Stron.
2. Językami roboczymi Komitetu Stowarzyszenia są języki angielski i rumuński. O ile nie postanowiono inaczej, Komitet Stowarzyszenia opiera swoje obrady na dokumentacji sporządzonej w tych językach.

Artykuł 14

Koszty

1. Każda ze Stron pokrywa wszelkie koszty poniesione przez siebie, wynikające z uczestnictwa w posiedzeniach Komitetu Stowarzyszenia, zarówno jeśli chodzi o koszty personelu, koszty podróży i diety, jak i opłaty pocztowe i telekomunikacyjne.
2. Koszty związane z organizacją posiedzeń oraz powielaniem dokumentów ponosi Strona, która pełni rolę gospodarza posiedzenia.
3. Koszty związane z tłumaczeniem ustnym na posiedzeniach i tłumaczeniem pisemnym na język angielski i rumuński dokumentów, o których mowa w art. 13 ust. 1, lub z tych języków, ponosi Strona pełniąca rolę gospodarza posiedzenia.

Koszty tłumaczeń ustnych i pisemnych na inne języki lub z innych języków ponosi Strona wnosząca o takie tłumaczenia.

4. W przypadkach gdy konieczne jest tłumaczenie dokumentów na języki urzędowe Unii, koszty ponosi Unia.

*Artykuł 15***Zmiany w regulaminie wewnętrznym**

Niniejszy regulamin wewnętrzny może zostać zmieniony decyzją Rady Stowarzyszenia zgodnie z art. 438 ust. 1 Układu.

*Artykuł 16***Podkomitety, specjalne komitety lub organy**

1. Zgodnie z art. 439 ust. 1 i 3 Układu Komitet Stowarzyszenia może podjąć decyzję o utworzeniu wszelkich podkomitetów w poszczególnych dziedzinach, które są niezbędne do wykonania Układu, innych niż te przewidziane w Układzie, aby zapewnić Komitetowi Stowarzyszenia wsparcie w wykonywaniu swoich obowiązków. Komitet Stowarzyszenia może podjąć decyzję o rozwiązaniu każdego tego typu podkomitetu, a także o określeniu lub zmianie jego regulaminu wewnętrznego. O ile nie postanowiono inaczej, wszelkie tego rodzaju podkomitety podlegają Komitetowi Stowarzyszenia, któremu składają sprawozdanie po każdym z posiedzeń.
2. O ile w Układzie nie przewidziano inaczej lub jeśli Rada Stowarzyszenia nie postanowiła inaczej, niniejszy regulamin wewnętrzny stosuje się odpowiednio do podkomitetów, o których mowa w ust. 1.
3. Posiedzenia podkomitetów mogą się odbywać w trybie elastycznym, gdy wystąpi taka potrzeba, osobiście, w Brukseli albo w Republice Mołdawii, bądź na przykład w drodze wideokonferencji. Podkomitety funkcjonują jako platforma monitorowania postępów w zbliżaniu przepisów w określonych obszarach, omawiania określonych kwestii i wyzwań pojawiających się w trakcie tego procesu, a także formułowania zaleceń i wniosków operacyjnych.
4. Sekretariat Komitetu Stowarzyszenia otrzymuje kopię całości odnośnej korespondencji, dokumentów i komunikatów dotyczących jakiegokolwiek podkomitetu, specjalnego komitetu lub organu.
5. O ile w Układzie nie przewidziano inaczej lub jeśli Strony nie postanowiły inaczej w ramach Rady Stowarzyszenia, wszelkie podkomitety, specjalne komitety lub organy mają uprawnienia jedynie do formułowania zaleceń dla Komitetu Stowarzyszenia.

Artykuł 17

Niniejszy regulamin wewnętrzny stosuje się odpowiednio do Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu, chyba że postanowiono inaczej.

DECYZJA NR 2/2014 RADY STOWARZYSZENIA UE–REPUBLIKA MOŁDAWII**z dnia 16 grudnia 2014 r.****w sprawie ustanowienia dwóch podkomitetów [2015/672]**

RADA STOWARZYSZENIA UE–REPUBLIKA MOŁDAWII,

uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Mołdawii, z drugiej strony ⁽¹⁾ („Układ”), w szczególności jego art. 439,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 464 Układu niektóre jego części stosuje się tymczasowo od dnia 1 września 2014 r.
- (2) Zgodnie z art. 439 ust. 2 Układu Rada Stowarzyszenia może podjąć decyzję o utworzeniu wszelkich innych specjalnych podkomitetów lub organów w poszczególnych dziedzinach, które są niezbędne do wykonania Układu, aby zapewnić sobie wsparcie w wykonywaniu swoich obowiązków.
- (3) Aby umożliwić prowadzenie dyskusji na szczeblu eksperckim w kluczowych obszarach wchodzących w zakres tymczasowego stosowania Układu, należy ustanowić dwa podkomitety.
- (4) Należy umożliwić, za porozumieniem Stron, wprowadzanie zmian zarówno do wykazu podkomitetów, jak i do zakresu uprawnień poszczególnych podkomitetów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym ustanawia się podkomitety wymienione w załączniku.

Artykuł 2

Regulamin wewnętrzny podkomitetów wymienionych w załączniku regulowany jest art. 16 regulaminu wewnętrznego Komitetu Stowarzyszenia i podkomitetów przyjętego decyzją nr 1/2014 Rady Stowarzyszenia UE–Republika Mołdawii.

Artykuł 3

Za porozumieniem Stron do wykazu podkomitetów zawartego w załączniku oraz do zakresu uprawnień poszczególnych podkomitetów wymienionych w załączniku można wprowadzać zmiany.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2014 r.

W imieniu Rady Stowarzyszenia

F. MOGHERINI

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 260 z 30.8.2014, s. 4.

ZAŁĄCZNIK

Wykaz podkomitetów

- 1) Podkomitet ds. Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości;
 - 2) Podkomitet ds. Współpracy Gospodarczej i w Innych Sektorach.
-

DECYZJA NR 3/2014 RADY STOWARZYSZENIA UE–REPUBLIKA MOŁDAWII**z dnia 16 grudnia 2014 r.****w sprawie przekazania niektórych uprawnień Rady Stowarzyszenia Komitetowi Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu [2015/673]**

RADA STOWARZYSZENIA UE–REPUBLIKA MOŁDAWII,

uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Mołdawii, z drugiej strony⁽¹⁾ („Układ”), w szczególności jego art. 436 ust. 3 i art. 438 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 464 Układu niektóre jego części stosuje się tymczasowo od dnia 1 września 2014 r.
- (2) Zgodnie z art. 434 ust. 1 Układu Rada Stowarzyszenia odpowiada za nadzorowanie i monitorowanie stosowania i wykonania Układu.
- (3) Zgodnie z art. 438 ust. 2 Układu Rada Stowarzyszenia może przekazać Komitetowi Stowarzyszenia wszelkie swoje uprawnienia, w tym uprawnienia do podejmowania wiążących decyzji.
- (4) Zgodnie z art. 438 ust. 4 Układu Komitet Stowarzyszenia powinien odbywać posiedzenia w szczególnym składzie w celu rozstrzygnięcia wszystkich kwestii dotyczących tytułu V (Handel i zagadnienia związane z handlem) Układu.
- (5) W celu zapewnienia sprawnego i terminowego wykonania części Układu dotyczącej pogłębionej i kompleksowej strefy wolnego handlu Rada Stowarzyszenia powinna przekazać Komitetowi Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu, o którym mowa w art. 438 ust. 4 Układu, uprawnienia w zakresie aktualizacji lub zmiany załączników do Układu odnoszących się do tytułu V (Handel i zagadnienia związane z handlem) rozdziały 1, 3, 5, 6 i 8 Układu, w zakresie, w jakim rozdziały te nie zawierają szczególnych postanowień dotyczących aktualizacji lub zmiany tych załączników,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Rada Stowarzyszenia niniejszym przekazuje Komitetowi Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu, o którym mowa w art. 438 ust. 4 Układu, uprawnienia w zakresie aktualizacji lub zmiany załączników odnoszących się do tytułu V (Handel i zagadnienia związane z handlem) rozdziały 1, 3, 5, 6 i 8 Układu, w zakresie, w jakim rozdziały te nie zawierają szczególnych postanowień dotyczących aktualizacji lub zmiany tych załączników.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2014 r.

W imieniu Rady Stowarzyszenia

F. MOGHERINI

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 260 z 30.8.2014, s. 4.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/655 z dnia 23 kwietnia 2015 r. na podstawie art. 3 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 w sprawie postaci użytkowej na bazie polidimetylosiloksanu wprowadzanej do obrotu w celu zwalczania komarów

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 107 z dnia 25 kwietnia 2015 r.)

Okładka; s. 75, tytuł i data decyzji:

zamiast: „23 kwietnia 2015 r.”,

powinno być: „24 kwietnia 2015 r.”.

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1828/2006 z dnia 8 grudnia 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności oraz rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 371 z dnia 27 grudnia 2006 r., sprostowanie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej L 45 z dnia 15 lutego 2007 r.)

Strona 20 w Dz.U. L 371 z 27.12.2006, art. 17 ust. 4 akapit drugi, w brzmieniu sprostowanym na stronie 16 w Dz.U. L 45 z 15.2.2007:

zamiast: „Dla programów operacyjnych, dla których projektowany poziom błędów znajduje się powyżej poziomu istotności, instytucja audytowa dokonuje analizy jego znaczenia i podejmuje niezbędne działania, w tym formułuje odpowiednie zalecenia, które zostaną ujęte w rocznym sprawozdaniu audytowym.”,

powinno być: „Dla programów operacyjnych, dla których ekstrapolowany poziom błędów znajduje się powyżej poziomu istotności, instytucja audytowa dokonuje analizy jego znaczenia i podejmuje niezbędne działania, w tym formułuje odpowiednie zalecenia, które zostaną ujęte w rocznym sprawozdaniu audytowym.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL